

SAVITINIS LAIKRAŠTIS
"LIETUVA"
Išleista kas penktą dieną, Chicago, Illinois.
Prenumerata suvienu metu...
A. OLSZEWSKI
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY
"LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Subscription in the United States, Canada and Mexico...
A. OLSZEWSKI
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Nr. 10 CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 8 d. KOVO (March), 1907 m. METAS XVI
ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Nors dar naujoji duma nesirinko Tauridos rume, nors dar ir nėra žinių, žinoma pilnų, apie atskirų tautų išrinktus atstovus, bet visgi žinia, kad ir antrojo dūmo, nors Stolypin, ją renkantis, dar labiau susiaurino mažaturtį tiesas; nors jo pagelbininkai siūlo, laukė jo paties pripažintas tiesas, naikinio rinkimus, jeigu žmonės kur rinkėjais išrinko ne rando šalininkus, arstovus be jokio pamato žmonių kandidatų, bus dar daugiau kairiųjų partijų atstovų, negu jų buvo pirmoje: pirmoje dūmoje daugiausiai buvo kadetų, jie išpradžių valdė dūmą, kol nesusiorganizavo ir nesusiprato ukinkinių kaimiečių atstovai ir nedidelis, bet karstų vyrų pulkelis tvėręs darbininkų partiją senoj dūmoje. Sukadetais, mažais nusilenkimais, randas, bent iš pradžių, galėjo susitaikyti, bet to nedarė, tikėdamasi paalsinti, sudemoralizuoti dūmą, pasėti jos sanarių tarpe nesutikimus, ir sudemoralizuotą dūmą suvaldyti. Apsiriko savo apsiroka vimose: kadetai, noroms nenoroms, turėjo eiti, bent svarbesniuose reikalavimuose, išvien su radikaliskėmis partijomis atstovais. Nors tarp kadetų daug buvo ir žemvaldžių atstovų, bet gindami savo įtekmę, jie pritarė skurstančių, varguose paskendusių ukinkinių reikalavimams, kad caro, rando, klišorių ir savininkų didelių žemės plotų žemė būtų išdalinta ukinkams mažžemiams ir bežemiams, ir kitiems kairesnių jų partijų reikalavimams.

Dabar dūmoje kadetų įtekmė nupuolė, jų atstovų dūmon pateko mažai, užtai daug daugiau pakliuvo ten radikalų, su kuriais bus daug sunkiau susitaikyti, kadangi jie nenulaukus ir jų reikalavimai didesni už reikalavimus kadetų. Teisybė, antroje dūmoje bus ir tikrų rando šalininkai, sanariai įdodamių partijos arba teip vadinamos „Lygos maskolikosios tautos“, pritarianti reakcijai, negeidžianti nė jokių paliuovimų, bet tokių bus per mažai suvaldymui radikalų ir socialistų. Rando šalininkai, net susidėję su pakliuvusiais dūmon kadetais ir su lenkais negali perverti radikalų, reikalaujančių daug daugiau, negu caras nori žmonėms duoti.

Lietuvoj, išėjus Vilniaus, kur dūmon išrinko pagarsėjusį pataikuną, lenką Wencławski, nors žinių apie išrinktus dūmon jos gyventojų atstovus dar nėra, bet turbūt išrinko teipgi radikaliskėnius negu buvo pirmoje dūmoje; bent teip galima manyti pasiremiant ant žinių apie išrinktus rinkėjus. Rinkėjais, bent nuo ukinkinių išrinkta daugiausiai arba kairiųjų arba bėpartiskų, bet pritariančių kairiems.

Paskutiniai rinkimai parodė, jog Lietuvoj, kur kunigijos įtekmė buvo teip didelė, kur kunigai savo parapijoms valdė dar despotiškiau, negu caras Maskoliją, jų įtekmė: kunigų rinkėnės nerinko, dargi

besispraudžiantiems daug teisybės pasakė. Seniau gi žmogus prieš kunigą nedrįso nė lupų pakrutinti. Keičiasi mat žmonių nuomonės. Kol žmonės nešė sunkų valdžios jungą, jie lenkė sprandą prieš kiekvieną prispaudėją, bet syki pasislausę prieš vieną, nekenčia nė kito, stengiasi sutraukti visokius pančius, koki jie nebūtų, ar politiški, ar varžanti žmogaus sąužinę, ar ekonomiški, ar kitoki.

Be abejonės, dvasiškia labiausiai pati sau užkenkė, daug klaidų padarė, nesuspradama visai persikeitusių žmonių geismų. Stygą mat galima tempti tik iki atsakančių rubežių, tempiant ją toliau, turi ji trukti. Randas ir dvasiškia tempė ją per daug, todėl ji truko, per tai įtekmė rando tarnų ir kunigijos nupuolė ir jų žmonės pradeda neuzkėsti, vietoj paklusnių, besiduodančių kirpčių ir skriausti išsidirbo jiems neuzsitikinti priešais. To nė valdžia, nė kunigija nesuprato, nepermatė savo laike, nemokėjo ištemptą stygą trupintį atleisti, per tai turi rinkti pasekmes savo nesupratimo. Keiksmas ir niekinimai drystančių kritikuoti kunigų darbus jau nuo žmonių atšoka kaip žirniai be riama ir sieną, išpuodžio nepadarė; kitokio gi įnagio pakitimui nupuolusios įtekmės kunigų surasti nemoka. Mat žmogui sunku išsizadėti ginklo, kuris per amžių eiles buvo geru ir pagelbėjo.

Nepasisekė šiom kartu ir sulenkėjusiems Lietuvos dvarponiams. Jiems stengėsi padėti kunigija, bet ta pagelba nužudžiusios įtekmės kunigijos greičiau užkenkė negu padėjo. Dvarponiams ir kunigijai be abejonės užkenkė ir tas, kad teip vienai, kaip ir kiti pasirodė nuolankiais raudai, su kuriuo žmonės jud kovą pradėjo. Gindami senovę, kada teip gerai buvo ir vieniems ir kitiems, nors ta senovė visiems jau įsiėdė, dvarponiai ir kunigai tik erzino žmones ir užsitraukė jų nekenkimą.

Antanavičių, Roppų bažnyčiose skaityti išniekinimai revoliucionierių, sėbravimai jų ir dvarponių su vadovais baudžiančiųjų burių iškasė Lietuvoj duobę ne tik kunigijai, bet ir dvarponiams, o drauge su jais, bent iš dalies, ir lenkystei. Tegul jie daro dar daugiau pačių klaidų, tegul toliau eina tais pačiais keliais, o lenkystė dar labiau nupuls Lietuvoj, lietuvių apgyventuose kraštuose pakils lietuviystė. Jeigu dar randas bus priverttas atimtas nuo dvarponių žemės plotais apdovanoti ja neturinčius žemės ukinkinius, lenkystė Lietuvoj galės giedoti paskutinę giesmę. To nesulaukys nė minėjimai Lublino unijos, nė peikimai lietuvių už jų separatizmą ir besipriešinimą lenkų vadovams, ko dabar nesigali net labiausiai pagarsėję lenkiški raštininkai. Raštininkai tie mat eina senų atminimų keliais, o gyvenimas žengia visai naujais, nieko bendro su senovės atminimais neturinčiais. Seni aktai ir sutarimai turi vertę, jeigu neprieštarauja gyvenimo reikalams.

Klausymas dabar kyla, ką darys caras su ta nauja duma? Kad ji iš syks susirems su raudu, jau nieks negali abejoti, nes neabejoja nė pats randas. Duma nepasigandėys rando jai užtvirtinti paduotais sumanymais, bet statys, ir tai pirmiausiai, jam savo reikalavimus. Ar randas priims tuos dūmos reikalavimus? Jeigu nepriims, prasidės bergždžios tarynės, bergždžias darbas be jokių vaisių. Kad naujoji duma galėtų Maskoliją nuraminti, reikia, kad caras ir jo ministrai pasiduotų žmonių atstovų užgirtiems reikalavimams. Dabar to nieks dar negali matyti. Caras ir jo ministrai nenori į žmonių rankas sudėti valdžią, taigi caras nori ir ant toliau pasilikti niekeno neapbrėžtu visos Maskolijos valdonu, kuri vienok neįsitingu valdymo būdu į dielą eilę nelauks, o žmones į vargą įstumė. Žmonių gi dūmon rinkti atstovai sutinka carui palikti tik pildymą dūmos užgirtų tiesų. Neįstabu, kad jis valdžia būtų pavesta vien žmonių rinktam parlamentui. Dabar veik visur parlamentariškuose kraštuose krašto valdžia atiduota dviem institucijoms: Amerikoj, antai, kongreso užgirtum kontroluioja, o tankiai ir atmeta iš didžiųjų susidedantis senatas; tas pats yra Prancūzijoje. Maskolijoj išvalkytoji duma buvo užgirtai reikalavimų, kad būtų panaikinta iš urėdinių susidedanti dūmos užgirtum kontroluojanti viešpatystės roda, tik, žinoma, dūmos užgirtum caro ministralis neįsildė.

Kadangi Anglija susidraugo su Prancūzija, išnyko tarp šių kraštų neuzsitikėjimai, tai dabar abiejų kraštų randai atnaujino tarybas apie nuvedimą po jurių dugnu tuneliu ir per jį geležinkelio iš Prancūzijos į Angliją ir nėra abejonės, kad sutarimas bus padarytas ir Anglija bus geležinkeliu sujungta su Europos sausžemiu. Užmanymas tas gana senas, planai seniai padirbti, bet pirma, dėl buvusių nesutikimų tarp Anglijos ir Prancūzijos, Anglijos karisikos valdžios, pabugusios prancūzių įsiveržimo, pasipriešino užmanymui ir randas nedavė prancūzams daleidimo tunelį padirbti. Kelias tas palengvino susinešimus Europos su Anglija, nereiks laivais plaukti, o ištikro niekur, turbūt, tiek laivų nesusidauzo kaip atskiriant Prancūziją nuo Anglijos Britiškaume kanale.

Iš Vilniaus.

Kaip teisingai Vilniaus miesto valdyba sustatė rinkimų sąrašus, galima spręsti iš to, kad užkvietimas ir rinkimų kortelės buvo nusiustos M. Beskinui, jau prieš 3 metus mirusiam.

Bene geriau būtų, kad miesto valdyba daugiau rūpintų gyvala, negu mirusiais.

Vilniuj, sausio 19 d., į Harberio spaustuve (Pylimo gatv.) atėjo policija ir konfi-

skavo sušinkutų žydų socialdemokratų partijos atsisaukimų šriftą (raides). Atsisaukimas buvo apie rinkimus dūmon, kuriame patariama buvo žydams balsuoti už savąjį kandidatą. Rinkėjas sulmistas.

„Vilniaus Aušros“ vardu įsikurs Vilniuje nauja lietuvių draugija, kurios tikslas: platinti tarp Vilniaus gyventojų apšvietimą lietuvių kalboje. Draugija ketina steigti pradines mokyklas, kursus suaugusiems alfabetams (nemokantiems skaityti ir rašyti), mokytojų seminarijas, knygynus, bibliotekas, skaityklas, prieiglaudas, teip-pat gi vidurines ir augštesnes mokyklas. Be to dar: ji steigis liaudies namus, organizuos skaitymus, koncertus, spektaklius ir tt.. Sanario mokestis – metams 1 rubl.; svarišiais šelpiančiais gali būti visi, įnešusieji mažiausia kasmet 3 rublius.

Minėtosios draugijos steigėjai: inž. Pr. Markunas, pris. adv. Jonas Vileišis, mokytoja Ona Pleiryte-Puidienė, kun. Juozas Tumas, inž. Kazys Puidas, Zofija Smetonienė, d-ras Al. Rymas, Natilija Rymienė ir d-ras Juozas Bagdanavičius.

4 d. vasario, Lukiškių kalėjimo kieme, 5 val. ryto, tapo sušaudytas kurpius (iš Minsko) Izraelius Mazel, kurį pasmerkė miriot Vilniaus karės apskrčio teismas 12 d. gruodžio pr. met. už tai, kad jis 17 d. birželio pr. m., draugis su draugais, reikalavo iš cukerninko Levino (Vokiečių gatv.) 1000 rb. komunistų anarchistų partijos reikalams. Atvykusį jį policijai įjū suimti, Mazel ir jo draugai, šuoliais iš revolverių sužeidė policijos užveizdą Lapšing ir miestargius Usevičių ir Pucį; Pucis tuojaus mirė. Mazelio apginėjas, prisiekusis advokatas Tarchovskis, buvo padavęs kasacijos skundą, tačiau vyriausis karės teismas paliko tą skundą be pasekmių.

Neseniai ant Peterburgo-Varsavos geležinkelio, pirmoj buelėj už miesto, geležinkelio sargo pati, vyrai neesant namie, susirgo. Pašauta kaimynė moteriškė priėmė naujai gimusį vaiką ir pareikalavo už savo trisų vaisių. Ligonė, išėjusi iš po prieglavio mašnelę su 45 rubliais, davė jai kiek pinigų. Kaimynė ištraukė iš jos rankų mašnelę su visais pinigais ir nepasikakinus tuom, grąšindama peiliu, reikalavo atiduoti jai visus pinigus. Ligonė, matydama nieko iš to nebusiant gero, nurodė plėšikei, kad rasyje yra 315 rublių, kuriuos ir gali ji pasiimti. Plėšikė tuojaus nuėjo rusin (po grincia) įjėskoti pinigų. Tuo tarpu ligonė pasikėlė iš lovos ir, uždarius duris, užrakino rasi; 10-ties gi metų dukterį pasiuntė pašaukti vyrą ir pranešti jam kas namie atsitiko. Paskiaus pasiėmė nuo stalo vyro revolverį, užsiraikiu iš vidaus duris ir laukia, kas toliaus bus. Plėšikė-kaimynė vyras, matyt, buvo susikalbėjęs su savo žmona aplėpti sergančią sargą moterį, todėl netoli grincios sėdėjo pasilėpęs, ir susitikęs einančią prie tėvo

dukterį, sugrąžino ją ir pradėjo belstis į grincios duris. Ligonė užklauso, kas beldžiasi į duris, dukterė atsakė, ji grįžtanti su uždarytosios rusyje moteriškės vyrų. Ligonė atsakė neatidarysianti, kol nepagryšias jos vyras namo. Plėšikas, nupioves mergaitę peiliu ausis ir nosį, pradėjo lauzti langą, ką matydama ligonė, šuvis iš revolverio ant vietos užmušė plėšiką. Uždarytoji gi rusyje moteriškė, užgirdus grincioje šuvis ir riksmą, pasikorė.

Sugryžęs namo ligonė vyras ir radęs sužeistą vaiką, žmogų gi po tokių atsitikimų labai silpną, ir du lavonu namuose, pašaukė policiją, kuri sustatė protokolą ir perdavė teismo tyrinėjotui.

Vilniaus mokslo apskrčio valdyba užprenumeravo Vilniaus gubernijos liaudies mokyklas 600 egzempliorių rusų sanvairtraščio „Krestjanin“. Mokslo apskrčio valdyba, matyt, apdovano tokia dovana visas minėto apskrčio 6 direkcijas.

Sausio 22 d., apie 1 val. popietų, krasos biure slaptosios policijos agentai suėmė 4 vagis. Vienas vagių turėjo netikrą pasportą.

Sausio 22 d. policija krėtė knygų sandėlį „Tovarišč“, Nikodimo skersgatvyje, ir konfiskavo „Kolokolo“ ir „Moletto“ legaliskų leidimų už 1000 rublių.

Spaudos dalykų inspektoriaus konfiskavo atspaudintą Sirkino spaustuvej lietuvių kalba brošiūrą vardu: Laukų ir fabrikų darbininkai, bežemuminko Levino (Vokiečių gatv.) 1000 rb. komunistų anarchistų partijos reikalams. Atvykusį jį policijai įjū suimti, Mazel ir jo draugai, šuoliais iš revolverių sužeidė policijos užveizdą Lapšing ir miestargius Usevičių ir Pucį; Pucis tuojaus mirė. Mazelio apginėjas, prisiekusis advokatas Tarchovskis, buvo padavęs kasacijos skundą, tačiau vyriausis karės teismas paliko tą skundą be pasekmių.

Vilniuje, eudegus fabrikui „Imperial“ su visomis mašinomis ir žaliaja medega, liko be darbo arti 100 darbininkų-moterių.

Užginta oficeriams ir pašalinams kariumenės valdininkams priklausyti kokioms nors politikos sąjungoms, kuopoms, organizacijoms, draugijoms, partijoms ir tt., o teip-pat užginta dalyvauti politiskuose susirinkimuose ir priešvaldiškoje agitacijoje.

Į laikraštį „Rus“ telegrafuoja iš Vilniaus, kad vieno valsčiaus (Vileikos pav.) suėiga išrinko dešimtinku generolą Kleigelsą. Žemiečių viršininkas išbrėžė iš valsčiaus nutarimo generolo parvardę ir papeikė už tai suėigą.

Spaudos dalykų inspektoriaus, nuo Lapkričio 1 d. lig Gruodžio 12 d. padavė Vilniaus prokororui šių laikraščių apkaltinimus:

1) „Naujosios Gadynės“ už patalpinių No. 26 Lapkr. 16 d. straipsnio „Kokius atstovus reikia rinkti Dūmon“, kaltinama pagal 126 krim. įstatymų 1 ir 2 punkto; už patalpinių No. 27 Lapkričio 23 d. straipsnio „Lietuvių susivaišavimo Vilniuje Meti-

nės sukaktuvės“, kaltina pagal 129 str. 1, 2 ir 3 punktų; už patalpinių No. 28 Lapkričio 30 d. straipsnio „Kas bus toliaus“, kalt. pagal 129 str. 1 ir 2 punkto.

2) „Der Nuer Weg“ kaltinamas pagal 129 str. 1, 2 ir 3 punkto už atspaudinimą No. 23 žinių apie Dinaburgo apskrčio konferenciją, apie Mogilevo aps. konf. ir apie giuklavimas ir apsigynimą.

3) „Naša Dolia“ apkaltintas pagal 129 str. 1, 3 ir 6 punkto už patalpinių No. 5 Lapkričio 18 d. visos eilės straipsnių apie rinkimus, valstiečių pinigų, apie Rosijos generolų užlaikymą ir kelių kitų dalykų.

4) „Naša Tribuna“ apkaltinta pagal 129 str. kr. įstatymų 1, 2 ir 3 punkto, už atspaudinimą No. 1 Gruodžio 12 d. straipsnio „Dabarties minutė ir jos tikslas“.

5) „Siever-Zapad. Golas“, pagal 281 ir 1058 str. 1 punkto įst. apie baudmes už atspaudinimą Lapkr. 24 d. No. 292 kelių straipsnių.

6) „Svobodn. Slovo“ kaltinamas pagal 1 ir 2 punkto krim. įst. 129 str. už atspaudinimą No. 146 straipsnio „Partijos ir sąjungos“, pagal 281 str. p. 1, ir 1038 str. įst. apie baudmes ir pagal 129 str. 1 ir 2 punkto už kitus straipsnius.

20 d. gruodžio, apsaugos skyriui paliepus, policija padarė žydų 2 sanvaitinio laikraščio „Volksstimme“ redakcijos bute kratę. Nieko uždrausto neradusi, policija visgi konfiskavo rankraščius, korektūrą, korespondencijas ir kelias knygeles. Nieks nesumintas.

Šiomis dienomis liko valdžios užtvirtinta konservatorijos programa. Vilniaus konservatorijoje turės plačią programą: fortepijonas, dainavimas solo, operos klasi, choro dainavimas, smuikas, violončelė, visi kiti orkiestro instrumentai, kameralinės ir orkiestros muzikos klasi ir kompozicijos teorijos klasi.

Konservatorijos direktoriaus artistas-muzikas ir kompozitorius p. Zenonas Jakubowski. Profesoriai: Michalowski, Jakubowski, Rode, Bus (fortapijono), Bogushevicius, Kovalenko (smuikas), Bauer (violončelė), Zaleskienė (solo dainavimas ir operos klasi) ir Klimpe (okiastro instrumentai). Konservatorijos garbės sanariai: protektoriais išrinkti žinomi artistai, tai-muzikai: Michalowski, Barcewicz, Sliwinski ir Paderewski, kurie pasižadėjo padėti konservatorijai mokslo vedime ir prisidėti prie koncertų, kuriuos taisy toji mokykla.

Vilniaus konservatorija bus ketvirta Rusijoje. (Is „V. Ž.“)

Iš Naumiščio, Suvalkų gubernijos.

13 d. gruodžio, Naumiestyje, Suvalkų gub., policija padarė vieno žydo krantuvėleje kratę. Nieko neradusi, ji nuėjo pas laikrodininką, kame konfiskavo 13 laikrodžių už tą, kad jie esą be bandomųjų konfiskacijas laikrodžių policija nusprendė parduoti už 52 rubl. (Is „V. Ž.“)

IS Senapilės, Suv. gub.

Is Suvalkų gub. yra paduoti vyriausybę keli maldinimai su lietuvių parašais, idant mokyklose po senovei būtų visas išguldoma rusiškai, bet ne lietuviškai. Lietuviškai, girdi, vaikais ir patys, nemokinami, išmokstą. Vienam tikram žmogui teko tuosius maldinimus matyti apšvietimo ministerijoje. Vietų, iš kur jie paduoti, ir žmonių, kurie juos yra padavę, nepamena. Džukijoj kaip kur irgi lietuviškai reikalauja kad mokyklose būtų išguldomas mokslas arba lenkiškai, arba rusiškai, bet ne lietuviškai.

Neišpasakytas žmonių tamsumas!

L. U.

IS Kalvarijos.

Kalvarijoj, daugumu balsų, rinkikus išrinktas d-ras Juozas Mytnik — sionistas.

IS Senapilės.

Senapylės „Šviesa“ per pereinamąjį metus (1906) gana sparčiai pradėjo darbuotis. Pirmutinis įsteigėjų jos susirinkimas buvo 19 d. lapkričio 1906 metų. Nuo tos dienos iki šių 1907 m. (senojo skaičiaus) dar nė pusantro mėnesio nepraėjo. Kasgi per tą laiką yra „Šviesos“ padaryta?

Įtaisyta knygynėliai Senapylėje ir Antanave, įtaisyta mokyklėlė Antanave, sutvarkyta „Šviesos“ skyrius Pilviškuose, duota leidimai tvirti „Šviesos“ skyrius Kybartuose, Sasnavoje, Namiestyje, nusijusta delegatė pasveikinti pirmąją Lietuvį Dailės Parodą Vilniuje, įtaisyta vakariniai kursai Senapylėje suaugusiems praslaivinti, kaip reik mokyti vaikai, idant toliaus galėtų eiti vaikus mokinti, ant galo, per paskutinį posėdį Didžiojo Komiteto (sausio 6 d. n. sk.) nutarta rūpintis įtaisyti Senapylėje didesnę teatrėlės salę, nes dabar šiek tiek didesniems susirinkimams nėra kur pasidėti. Prisidėjusių prie „Šviesos“ sanarių yra apie 200. „Rodos „Šv.“ darbas ne kam galėjo užkenti, bet ir čia neapsieina be susirėmimų. Štai Pilviškuose Žiburio skyriaus susirinkimas nutarė išmesti iš „Žiburio“ tuos sanarius, kurie prisidėjo yra prie „Šviesos“, tik davę jiems 1 mėnesį laiko apsimislyti. Kitas gana negrazus ant „Šv.“ užpuolimas atsirado felijsone „Šaltinio“ Nr. 1 1907 m., kur, stačiai „Šviesos“ bedieviška dragija išvaidinta. Žinoma, ant tokių niekuo dragijoj sanariai neprivalo paisyti, bet turi varyti apšvietimo darbą toliaus.

L. U.

IS Ukmergės apskrįčio, Kauno gubernijoj.
Vyriausybės tapo atstatyta du žemiečių viršininku, p. Kevlič, pagarsėjęs 1905 m. gruodį užkvietai į Deltuvą dragunų skrajaijančio būrio ir Anenkov. Atstatymo priežastis buvo — smarkus judviejų susivaidijimas ir muštynės. Per du vakarus prieš muštynes, tarp daugelio kitų, buvo ir juodu klitbe išleisti apskrįčio viršininko. Tada, matyt, dar nebuvę susivaidiję, nes draugai gerę visokius svaiginančius gėralus, rėkė „ura“ ir minėjo begėdiškus rusų žodžius.

Mūsų apskrįčio viršininkas liepia žmonėms taisyti kelius, nepaisydamas, kad žiemą sunku kasti žemę. Žmonės malonėtų, kad prie to darbo prisidėtų dvarponiai ir savavaldiai, kaip pirma buvo tariama valsiuose ir net Ukmergės mieste. Bet

viršininkas aiškina, kad pagal tiesas, vien valsiuose reikia taisyti kelius, vežioti viršininkus (dargi net karietose), raštininkus, sargybinius ir kareivius, vežioti ir nešioti „pavieštas“ ir visokių popierius.

L. U.

IS Alatų val., Ukmergės apskrįčio.

25 d. gruodžio čia atėjo kelios dešimtys sargybinių, kurie gaudino žmones, žadėdami prilupti, pinigų už mokesčius iki paskutiniam skatui atimti, gyvulius paduoti. Už tuos, kurie nerėsią pinigų, kaip antai pavargusių našlės, reikius užmokėti pinigų rinkikams, o jeigu ir jų turto neįsteigsi, tai turtingesniems ukininkams.

Bet gi ir nepamelavo: kaip ketino, taip visur ir padarė.

26 d. gruodžio nuo dvylikos valandos laukė viršininko, kurs atsibeldė tik apie 8 val. vakare su keliu antstoliu ir valdiuinku. Sujudo nerimdami žmonės. Sargybinių suriko: „smirno“, ir pasirodė raštinioje žmogystė išverstomis akimis, juodais antakiais, paraudonavusiais iš pikto veidu ir teip pasakė: „Jūs mėtėte žvėdį! aš jums galvas užmokesčiu nuimsiu!... Aš atvažiuau ne juokauti su jumis!... Jūs maištą keliaite, vagių klausote, šventus caro įstatymus niekinate!... Valdžios pastatytus mokytojus, kaip žmogžudžius, išmušėte, — lietuvininkų norite! Kur gi jūs eisite su savo lietuviška kalba!... badu nudvėsite!...“ Ir dang, daug panašių žodžių ponas viršininkas prišnekėjo. Sunku tiek daug ir surašyti, nes mano ranka nuo nagalkos kirtimo tebeskauda.

14 d. gruodžio leidosi jie į visas valsčiaus šalis; vienus žmones savo arkliais vežė, kitieji raitai. Landydami po visas kertes, nešė dešras, kumpius, avizas. Jei kur rado nemokėtus mokesčius, o gyvulių nerado, tai nagaikomis priverstus kitus, kiek labiau pasiturintius, ukininkus užmokėti. Krilių sodžiuje iš M. Z. atėmė banko 200 rubl. knygutę už kaimynų neįmokėtus mokesčius. Z. nenorėjo atiduoti knygutės, tai teip emė jį kapoti nagaikomis, kad vargšas vos pats išstruko. Sodžiuje Neveros iš J. Narbuto atėmė 26 r. už našlės Gavėnienės neįmokėjimą. Ukininką Šukį, kaip įtariamą, iškratė, bet nieko neradę, liepė užkaišti virtuvę, duoti degtinės, virti klibasų ir t. t. ir už tą visą užmokėti kelias nagaikų kirčiais. Kur nagaikoms nebeišlupo pinigų, ten emė karves, arklius, žąsis, priegalius ir vežė valsiuon. Žodžiu, teip padarė, kad mūsų žmonėliai baigia iš kantrybės eiti ir, turbūt, neuzligio, žvaizromis pažūrėję, tars: „mirtis ar laisvė!“

L. U.

IS Vabalninkų, Panevėžio apskrįčio.
4 d. sausio atlikė į sodžių Porijus vyresnybė su dragunais, o negavusi nuo ukininkų mokesčių, paėmė 20 karvių, 18 arklių ir vieną avį ir nusivare Panevėžį.

L. U.

IS Plungės, Telsių pav.

17 d. sausio ruoš rinkikų rinkimai. Iš 209 vyrų, kurie galėjo būti, teatvyko 42, tame skaitlinje 9 kunigai. Išrinko 10 rinkikų — tiek te. reikėjo, nors daugumu balsų daugias kandidatų praėjo. Išrinktųjų tarpe 8 kunigai. Rinkimais atsibuvo be jokios sutarties ir prisiruošimo.

Teip ir matėsi iš visų veido, kad mažai terūpi, kas papuls rinkikų būrinį Telsius. Buvo ir tokių, kurie visai rinkimų prasmės nežinojo. Balsavosi daugiau kaip 20 kandidatų.

Teip mažai buvo rinkėjų gal dalei didelės pūgos, kurią dieną siautė, bet kitiems ir nerūpėjo tie rinkimai. Tuom tarpu mažųjų žemvaldžių rinkimai, jei būtų sąžiningai daromi, galėtų pusiau persiverti visus ukininkų rinkimus. Jei būtų visi 209 sušavaziavę — būtų galėję išrinkti 41 rinkiką į Telsius; tiek pat gal ir iš Ilakių, teip pat ir iš Telsių būtų išrinkta — viso labo geras viršus ant šimto.

Didžiųjų žemės savininkų tėra Telsių apskrityje 92 — taigi balsai mažųjų pergalėtų.

V. Z.

IS Joniškio, Šiaulių pav.

16 d. sausio Joniškio buvo susivaziavę mažazemiai keturių valsčių: Zagarės, Joniškio, Pasvitinio ir Kriukų, išrinkimui įgaliotinių į pavieto susivaziavimą, kurs atsibuvo 25 d. sausio. Iš viso buvo susirinkę tik 17 ypatų, kurios iš savo tarpo išrinko 4 įgaliotinius: du kunigų ir du nekunigų.

15 d. sausio atsibuvo rinkimai po du įgaliotiniu nuo kiekvieno valsčiaus. Kriukų valsčius išrinko įgaliotinius Čelkį ir Mačiulį. Pastarasis esąs seniuo vienos vyriškos Kriukų valsčiaus. Abu tuodu vyrų tarnavę kariūmenėje, Čelkis net buvęs tulą laiką miestargiu Rygoje. Abu jiedu neskaitytojių laikraščių ir knygų, per tai mažai ką ir teišmanę. Jeigu visi valsčiai Kauno gubern. išrinko tokius įgaliotinius, kaip kriukičiai, tai antroje dumoje valstiečiai lietuvių nebeturės gerų jų reikalų apginėjų.

V. Z.

IS Zarasų, Kauno gub.

Rinkimai įgaliotųjų nuo mažesniųjų savizemių ir kunigų į apskrįčio rinkimus Zarasuose buvo 16 d. sausio. Užkvietai buvo išsiųsta arti 900 šep jau savizemiams ir 42 bažnyčios žemių valdytojams. Rinkimai Zarasuose atsitiko per mugę ir galima buvo manyti, kad užkviestieji susirinko, bet išėjo kitai. Susirinko tik 180 iš viso skaitliaus užkviestųjų, kuriems tegalima buvo išrinkti 43 įgaliotinius į apskrįčio dvarponių rinkimus. Zarasų apskrityje yra išsiųsta 94 užkvietai didesniems dvarponiams ir 33 visokiems dvarų nuomotams ir dvarų užveždoms. Rinkimuose praėjusių metų. didesnieji dvarponiai, kas tik galėjo, atvažiuo; dabar lygiai varoma stipri agitacija ir tikrai suvažiuos nemažias, kaip ir pernai. Pernyščiai rinkimai Zarasuose parodė, jog mūsų dvarponiai jokių būdu neprileis rinkikų iš lietuvių pusės; šiuose rinkimuose lietuviams ir mažesniems žemės valdytojams reikėjo surinkti, kaip tik galima daugias, kad būtų galėję išrinkti didesni skaitlių įgaliotųjų į dvarponių rinkimus. Jei būtų visi suvažiazę, būtų galėję išrinkti į 200 įgaliotųjų; jei būtų nors pusė užkviestųjų suvažiazusi, ir gi būtų galėję išrinkti arti 100 įgaliotųjų. Iš didžiųjų dvarponių pusės susirinko vos arti 80 žmonių, tada galima tikėtis lietuviams pervesti rinkimuose savo kandidatus į gubernijos rinkimus. Esant tokiu mažam skaitlini įgaliotųjų nuo mažesniųjų savizemių, lietuviams visai neblieka vil-

ties laimėti apskrįčio rinkimus, todėl daugimas, rinkimų galo neblaukdamai, paliko rinkimų salę ir išsiskirstė.

Likūdieji išrinko vienok 43 įgaliotuosius, kurių tarpe yra kelėtas kunigų, tiek pat mažesnių dvarponių bajorų ir neperdaug valstiečių. Šie mano, jog iš tarpo dvarponių gali būti nesutikimas, todėl tuomi pasinaudodami, gali nors ir iš jų tarpo pervesti į gubernijos rinkimus vyrus labiau demokratiškų pažiūrų; mažai vienok viltis, kad kas nors iš to būtų.

Išpušis, kurį galima buvo išnešti iš tų rinkimų, tai didelis neužganėdinimas lietuvių už apšleidimą ir nepažangumą visų tų mūsų savizemių, kurie, turėdami tiesą rinkti, patinęjo, ar pagailėjo išlaidų į rinkimus atvažiuoti. Jei lietuvių pasirupintų daugias apskrįčio rinkimais, lengvai per visus apskrįčius išrinktų 6—7 rinkikus į gubernijos rinkimus ir Kaune lietuvių galėtų, ne su kuom nesiderėdami, išrinkti tinkamus sau atstovus į duma. Mažai dar tarpe mūsų susipratimo ir noro visuomeniškais reikalais pasirupinti.

V. Z.

IS Biržių, Kauno gub.

Biržių ordinacija yra įsteigta grafo Jono Tiskeviciaus 1860 metuose ir užima didelį žemės plotą, drauge su miškais, apie 85,000 dešimtinų. Ordinacija arba majoratas vadinasi toks surdėmas teisų ant dvarų, jog tikrai viena ypata tegali būti tėvūnaini arba ypediniu visų dvarų ir toks ordinatas arba savininkas ordinacijos negali nė parduoti, nė dovanoti žemės priklausiančios tai ordinacijai; užtai ir mūsų grafas, kaip ordinatas, negalėjo ligšiol parduoti nė sklypelio savo žemės. Dabar gi tapo pavetyta grafiui pardavti nėti kai kurias jo ordinacijos žemės sklypus: teip, leista pardavinėti žemės sklypus išmėtytus tarp ukininkų-valsčiečių žemės, o teip-pat tuos visus sklypus, kur rubežinias dvaro žemės su sodiečių ir daro nelygia sieną; dėl atlyginimo sienų (ribų), dvarui leista pardavinėti tokius žemės sklypus. Panašios žemės Biržių ordinacijoj, kaip girdėtis, atsirado apie 4,000 dešimtinų, tai yra apie 200 valakų.

Mūsų apygardoj yra labai daug be žemių grįčialniukų, kartais prie kito sodžiaus daug daugias negu pačių ukininkų, kaip antai Druseikiuose skaitos 24 ukininkai, o grįčialniukų yra apie 50, Medikiuose, Slėpsčiuose tada is vienu lietuvių, tai eina čia lietuvis merginos, nes gali ir pasikalbėti priginto kalboj.

27 d. sausio parapijonai išsakyklos buvo užkviesti susirinkti po bažnyčia ir rinkti komitetą, kuris rūpintusi bažnyčios pataisymu. Mat tam tikslui nuo lietuvių surinkta 22 svarai; ar nuo lenkų teipgi kiek surinko, nežinau. Žinoma, bažnyčiai reikėtų taisyti, tik čia yra kitoks kunigo mišis! Mat jam žmonės neties ir pinigų neduoda; tai jis sumielijo bažnyčios taisydamą pavesti komitetui, nes mano, kad komitetui žmonės daugias pinigų sudės. Bet į bažnytinę salę labai mažai žmonių susirinko, buvo apie 20 lietuvių ir tai daugume lenkbernių, kurie paprastai pritaria kunigo užmanymams. Užmanius rinkti komitetą, lietuvių atsiliepė, jog tai dar, kaip mano geriau. Lenkai vienok šiuom kartu manė kitaip: jie manė, kad laikant kunigui parapijos tokiose sunkiose salybose. Užtai pirmučiausia ir didžiausia grafo pridėmė turi — „ruskis“.

Grįžtant prie Vieksnių, reikia dar tą pridėti, kad čia, apart monopolio ir aludžių (kurių dar žada pribūti), nėra jokios naudingos viešos įstaigos: nė vartotojų draugijos, nė knygyno, nė naujų krautvėsių. Dabar kai-kurių vieksniškių ketina-

ma, sumetus po kiek, padaryti pradžią nors mažam privatiškam knygynėliui. Ką daryt, pradžia sunki; bet iš gero grudo gali užaugti ir didelis medis.

Bažnyčioje pas mus dar yra ne mažai „garbingų“ senovės liekanų; giedama senoviškai: „loskos pilna“, „pamačė“, „retavos“, „Pona mūsų Jezusa Kristusa, kas nori, pasai Mariją sluzyt, o jai, asblivali milosniku but“... ir kiti panašūs dailūs literatiški kalbos žiedeliai. Senis vargonininkas per Kalėdas ir Velykas su savo „choru“ drožia lenkiškas „kolendas“. Per Dievo kuno atlaidsu vieni kunigai gieda lietuviškai, kiti dar, po senovės, lenkiškai.

Naujikas.

(Is „V. Z.“)

IS Biržių, Kauno gub.

Biržių ordinacija yra įsteigta grafo Jono Tiskeviciaus 1860 metuose ir užima didelį žemės plotą, drauge su miškais, apie 85,000 dešimtinų. Ordinacija arba majoratas vadinasi toks surdėmas teisų ant dvarų, jog tikrai viena ypata tegali būti tėvūnaini arba ypediniu visų dvarų ir toks ordinatas arba savininkas ordinacijos negali nė parduoti, nė dovanoti žemės priklausiančios tai ordinacijai; užtai ir mūsų grafas, kaip ordinatas, negalėjo ligšiol parduoti nė sklypelio savo žemės. Dabar gi tapo pavetyta grafiui pardavti nėti kai kurias jo ordinacijos žemės sklypus: teip, leista pardavinėti žemės sklypus išmėtytus tarp ukininkų-valsčiečių žemės, o teip-pat tuos visus sklypus, kur rubežinias dvaro žemės su sodiečių ir daro nelygia sieną; dėl atlyginimo sienų (ribų), dvarui leista pardavinėti tokius žemės sklypus. Panašios žemės Biržių ordinacijoj, kaip girdėtis, atsirado apie 4,000 dešimtinų, tai yra apie 200 valakų.

Mūsų apygardoj yra labai daug be žemių grįčialniukų, kartais prie kito sodžiaus daug daugias negu pačių ukininkų, kaip antai Druseikiuose skaitos 24 ukininkai, o grįčialniukų yra apie 50, Medikiuose, Slėpsčiuose tada is vienu lietuvių, tai eina čia lietuvis merginos, nes gali ir pasikalbėti priginto kalboj.

27 d. sausio parapijonai išsakyklos buvo užkviesti susirinkti po bažnyčia ir rinkti komitetą, kuris rūpintusi bažnyčios pataisymu. Mat tam tikslui nuo lietuvių surinkta 22 svarai; ar nuo lenkų teipgi kiek surinko, nežinau. Žinoma, bažnyčiai reikėtų taisyti, tik čia yra kitoks kunigo mišis! Mat jam žmonės neties ir pinigų neduoda; tai jis sumielijo bažnyčios taisydamą pavesti komitetui, nes mano, kad komitetui žmonės daugias pinigų sudės. Bet į bažnytinę salę labai mažai žmonių susirinko, buvo apie 20 lietuvių ir tai daugume lenkbernių, kurie paprastai pritaria kunigo užmanymams. Užmanius rinkti komitetą, lietuvių atsiliepė, jog tai dar, kaip mano geriau. Lenkai vienok šiuom kartu manė kitaip: jie manė, kad laikant kunigui parapijos tokiose sunkiose salybose.

Užtai pirmučiausia ir didžiausia grafo pridėmė turi — „ruskis“.

Grįžtant prie Vieksnių, reikia dar tą pridėti, kad čia, apart monopolio ir aludžių (kurių dar žada pribūti), nėra jokios naudingos viešos įstaigos: nė vartotojų draugijos, nė knygyno, nė naujų krautvėsių. Dabar kai-kurių vieksniškių ketina-

reikalai, neatsižvelgiant į vargšus ir parduodama žemė branglaus mokantiems, nežiurint visiškai į ypatus, — tai tuokart pasirodė, kad mūsų grafas visiškai kurčias esąs ant balso vargšų ir svetimas mūsų tautai.

Žmogelis.

(Is „V. Z.“)

IS Baltstogės.

Prieš rinkimus policijos rankose buvo daugias kaip 2000 nepristatytų rinkėjam kortelių. Pavieto žemvaldžių susirinkime į rinkimus buvo išrinkti: Varšavos apskrįčio teismo sąnarys Lebedev ir 2 „tautiečių“ — kun. Sengin ir Karpovič.

Baltstogės miesto rinkėjų susirinkime, iš 12,352 rinkėjų buvo tik 5,799 rinkėjai. Išrinkta 6 rinkikai, visi žydai.

IS Pinsko, Minsko gub.

5-iose Pinsko pavieto fabrikose įgaliotiniais nuo darbininkų išrinkti: 1 stačiatikis, 1 katalikas ir 3 žydai, visi — kairiųjų partijų žmonės.

IS Mintaujos.

Mintaujoj pastaromis dienomis, pagal karės lauko teismo nutarimą, sušaudė: 2 latvių, apiplėšusių žydų sankrovininką Fridrichstado pavietę, ir žydą padegėją. Pasmerktas mirtin vienas iš plėšikų gaujos, latvis Birznėk.

IS Rygos.

Rygoj, pagal karės lauko teismo nutarimo, sušaudė 3 žmones.

Rygoj 4 dieną sausiosnėmė Rueno laudės milicijos vadą Ogerą.

IS Manchester, Anglijoj.

Tarp čianykščių lietuvių gero nieko negirdėt, vietą gero užima vaidai su kunigais. 5 d. sausio, kunigas Foltin išmetė iš bažnytinės brolystės keturias merginas užtai, kad naujų metų dieną Vitauto Kliube buvo ir šoko. Mat kunigas nori, kad lietuviškaitės merginos eitų į kunigo Kliubą šokti su lenkais. Viena mergina atsakė kunigui, kad ne nori šokti su lenkais. Vitauto Kliubas susitadė is vienu lietuvių, tai eina čia lietuvis merginos, nes gali ir pasikalbėti priginto kalboj.

27 d. sausio parapijonai išsakyklos buvo užkviesti susirinkti po bažnyčia ir rinkti komitetą, kuris rūpintusi bažnyčios pataisymu. Mat tam tikslui nuo lietuvių surinkta 22 svarai; ar nuo lenkų teipgi kiek surinko, nežinau. Žinoma, bažnyčiai reikėtų taisyti, tik čia yra kitoks kunigo mišis! Mat jam žmonės neties ir pinigų neduoda; tai jis sumielijo bažnyčios taisydamą pavesti komitetui, nes mano, kad komitetui žmonės daugias pinigų sudės. Bet į bažnytinę salę labai mažai žmonių susirinko, buvo apie 20 lietuvių ir tai daugume lenkbernių, kurie paprastai pritaria kunigo užmanymams. Užmanius rinkti komitetą, lietuvių atsiliepė, jog tai dar, kaip mano geriau. Lenkai vienok šiuom kartu manė kitaip: jie manė, kad laikant kunigui parapijos tokiose sunkiose salybose.

Užtai pirmučiausia ir didžiausia grafo pridėmė turi — „ruskis“.

Grįžtant prie Vieksnių, reikia dar tą pridėti, kad čia, apart monopolio ir aludžių (kurių dar žada pribūti), nėra jokios naudingos viešos įstaigos: nė vartotojų draugijos, nė knygyno, nė naujų krautvėsių. Dabar kai-kurių vieksniškių ketina-

linti prie Šv. Kazimiero bažnytinio Kliubo nežino nė kiek įeina, nė kiek išeina pinigų. Lenkai mano, kad už bažnyčios pataisymą užmokės lietuviui. Gal teip ir bus, jeigu lietuvių ne apsižūrės. Parapijonas.

IS DARBO LAUKO.

NIAGARA FALLS, N. Y. Sudegė čia Acre Pruceš Co. dirbtuvės. Per tai keli šimtai darbininkų atsirado be darbo.

WASHINGTON, Pa. West Penna Railway Co. neužilgo pradės dirbdinti naują geležinkelio alkunę į Zallesville.

CANNONSBURG, Pa. Dirbtuvėse Standard Tin Plate Co. užgimė nesutikimai su darbininkais, kurie privedė prie streiko. Streikuoją 150 darbininkų.

WASHINGTON, Pa. Su streikavo darbininkai McClure blėtos dirbtuvėse. Tų vietoj dirbtuvių savininkai pratraukė scabus ir verčia juos dirbti po 16 val. kas dieną. Užgimė jau nesutikimai ir su scabais.

BELLEVILLE, ILL. Anli kasyklose Wilderman ir St. Clair ir iš kitur pribuvę anglekasiai galėtų gaut darbą.

Daniskas inžinierius Maerd, išrado būdą dirbimo alaus kietame, plytelių pavidale, kaip cukrų. Užtenka šmotelį kieto alaus sumaišyti su vandeniu ir turime gatavą gerymū alų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS Allegheny, Pa.

Visur lietuvių pradeda darbuotis, šviestis, judėti, vien tik Alleghenyj stovi ant vietos, kartais čianykščiai didvyriai žengia atgal. Net korespondencijų, žinučių iš šio miesto negalima laikraščiuose užrašyti, kas aiškiai liudija lietuvių apšleidimą ir miegą. Vienok jų čia yra su viršum 4000, bet tamsybėje ir raugale paskendę.

Nuo poros metų čia gyvuoja Lietuvos Sunų dr-stė, bet tas vardas ne labai tiuka, geriau tikėtų šv. Jokubo, Loto, arba Abrahamo.

Nors draugystė turi apie porą šimtų sanarių ir porą tukstančių doliarų pinigų, Lietuvos Sunų dr-stė ne aukavo nė cento nė kokiam nors tautiškam reikalui; Alaus leidėjams, žydams, „skvajariams“ ir Allegheny's, county courtui tai kiti dalykai... Bet lai sau! Jų nelaimingos galvos atsako, jei panašus „sunus“ su buteliuku pataiko vieni kitiems ir pakaušį ir suteikia darbą daktarams, advokatams, policistams... Ir tie nori juk gyventi!

Yra čia teipgi ir S. L. A. kuopelė, bet anot p. Damijonaičio, socialistas (viens is tų „penkių tikrų“ Šliupo 20 metų laiko bėgyje padarytų) turi vadeles, tai jau visai važiuoja žemin, kol neužilgo gal pranyks nuo arenos Allegheny'o tautiško judėjimo. Gaila...

Pereituose metuose avelėms, pavaasųj apžėlęs, parsikvietė kirpių, ir išmetė protestonų „šaiką“ is „biznio“, pradejo patys varyt jį. Kirpių bota neprasto, nes ir labiausiai apžėlusieji aviniai plikai likos apkarpyti, tai dabar savo geradėjui į pilvą spardo.

Pagaliaus yra ir L.

nopele. Draugų nedau-
giausiai, vienok darbštus vy-
rukai. Nors ir teip tamsu
čia žmonės, bet kuopelės
draugams pasisekė parengti
4 ar 5 prakalbas, ir kiekvie-
nų syk buvo surinkta kelios
dešimtys doliarų revoliucijos
reikalams L. S. D. P.

Pagalbais 24 d. vasario tu-
rejome vėl prakalbas, pareng-
tas su mieriu sutverti laisvą
pašelpinę draugystę. Bago-
čiui atėjus norą tuloms pe-
lėdoms socialistus ir besi-
trieriančią draugystę bešmeiz-
ti ir perskaicius pamatus jo
parašytos konstitucijos, susi-
jungę būrelis draugų iš 31
sanario, iš kurių 13 pristoję
S. L. A. ir tokiu būdu sutvė-
rė naują kuopą. Kiti pa-
žadėjo pristoti kitame susi-
rinkime.

Draugystės vardas yra
„Laisvė“, ir apart mokėjimo
sergantiems draugams po
\$7.00 sanvairė, kiekvienas
draugas pasižadės prigulėti
(ne previstina) į S. L. A. ir
L. S. P. A., apart to, kiek-
vienas draugas turi skaityt
bent vieną progresyvišką
laikraštį; draugystė įrengs
savo knygyną ir užlaikys
skaityklą.

Sekretorium yra aprinktas
draugas F. J. Bagočius, 1914
Ann st., Pittsburg, Pa. prie
kurio, norinti į draugystę
įstot, gali kreiptis, o iki ki-
tame susirinkimui, kurs atsi-
bus 24 d. Kovo, visi bus pri-
imami be įstojimo mokesčio.

Negražia rološ vietinis
kunigas Abromaitis ir drau-
gystė Lietuvos Sunų susitve-
riant šitai draugystei. Pir-
mutinis, pagal išgalę, pludo iš
sakyklos, o draugystė L. S.
gardino išmetimu iš drau-
gystės. Prezidentas „Radz-
will“, atėjęs ant pirmo „Lai-
sės“ susirinkimo, ir pamatęs,
jog daugelis jo „padonų“
prie naujosios rašos, sprudo
per duris rėkdamas: „aš jus
visus iš musų dr-šties išmesiu,
kad jus prie anti-kristų ra-
šotės“. Bet vargiai tas gel-
bės. Šiandien žmonės jau
žmonės, naktinių paukščių
balsai te skamba giriose,
žmonės jų neklauso. Rodo-
si nereikyti priestaraut, nes
mes nemislinam konkurenci-
jos vart su Lietuvos Sunais.

„Laisvės“ draugas.

Is Brockton, Mas.

Čianykštis Ukėsų Klubas
parengė susirinkimą, kurį
atidėjo pirmąsias Vaicūnas.
Pirmasis kalbėtojas, V. Kau-
nas, aiškino, jog reikia tobu-
linti musų organizaciją, o ne
užsimti persekiojimais
viena kitos. Priminė apie
Amerikos Jaunų Krikščionių
draugystę, kaip jos sanariai
draugiškai sugyvena (jie ne
sugyvena draugiškai su ne-
prigulintais į tą draugystę,
pas juos tiek jau tolerancijos,
kiek jos yra ir pas mus.
Red.).

Paltanavičia, išleistojo
laikraščio „Amerikos Lietu-
vis“, aiškino esančias tiesas
ir kokios jos privalo būti.
Peikė lietuvius, kad jie nesi-
stengia pastoti ukėsais, o lik-
dami svetimais, pastoja ver-
gais, neturi įtekmės ant val-
džios.

Smaliukas, savo kalboj
nieko naujo nepasakė, atkar-
tojo vien kalbas prieš jį kal-
bėjusių, išgyrė darbus Šv.
Roko draugystės, kuri buk
kelia doriskai lietuvius.

Žmonių prisirinko pilna
pobaznytinė salė. Gaila tik,
kad ne pirmąsiai, ne kal-
bėtojas ne užėjo ant mislės
pratarpi apie revoliuciją mu-
sų tėvynė.

24 d. vasario buvo vėl pa-
rengtas viešas lietuvių susi-
rinkimas su prakalboms. Su-
sirinkimą atidarė P. Rama-
naukas. Išrinkus jį susirin-

kimo prezidentu, pradėjo jis
kalbą angliskai. Žmonės tuo-
jans pradėjo šaukti, kad
angliskai ne reikia. Prasi-
dėjo ginčai tarp kalbėtojų ir
klausytojų. Nusiraminus
kiek, p. R. vėl tęsė savo kal-
bą angliskai, turbūt vien
kad esantis angliskų laikraš-
čių reporteris galėtų supra-
sti, bet daugumas lietuvių jo
kalbos nesuprato. Pabaigęs
angliską kalbą, trumpai pa-
aiškino, jog lietuvių verti
nupeikimo už pardavinėjimą
svaigiančių gėrimų. Tai
dabar bent angliskų laikraš-
čių skaitytojai žinos, kad lie-
tuviai pardavinėja svaigian-
čius gėrimus ir matyt vien
angliskų laikraščio reporterio
pamokinimui reikalinga bu-
vo lietuvių susirinkime an-
gliską kalbą.

Kalbėtojų buvo keletas:
vienas kalbėjo, kad ne reikia
pardavinėti gėrimai, kitas,
kad ne reikia gert, dar kitas
gyrėsi, kad buvęs didžiausiu
girtuokliu, o dabar ne į bur-
ną ne imas gėrimų.

Kalbėjo ir kn. Pėza; jis sa-
vo kalboj išjuokė geriančius.
Paskui rinko parašus norin-
čių patarnauti policijai gan-
dant pardavinėjančius svaig-
inančius gėrimus. Surin-
ko, rodosi, 15 išdavikų.

Buvęs prakalbose.

Is Montreal, Canada.

Montrealo lietuvių ilgai
rugojo, kad neturi kunigo.
Pradžioj vasario ant galo su-
laukė kunigo iš Lietuvos.
Čia vienok sunkus lietuvių
padėjimas, nes čia jie turi
laikytis kruvoj su lenkais,
skiriamų nė lenkai, nė lie-
tuviai negali užlaikyti kunigo.
Lietuvių čia mat ne didelis
būrelis, o dar tarp jų yra da-
lis prakeiktų.

17 d. vasario, pradėjus ku-
nigui lenkams sakyti pa-
mokslą ir paliepus lenkams
atsistoti, kad žinotų kiek jų
čia, su lenkais atsistoję ir
kelios dešimtys lietuvių. Po
mišų, pradėjus kunigui sa-
kyti lietuvišką pamokslą, tie
lenkberniai, drange su len-
kais, išskyrino iš bažnyčios.
Mat lietuviai seniau, bau-
džiaus laike, tarnavolėnkams
ponams, tai jie ir čia, Kana-
doj, dar ne gali užmiršti bau-
džiaus laikų!

Ch. K.

Is Cleveland, Oh.

Darbai čianykščiose dirb-
tuvėse eina neblogiausiai.
Kas nori dirbti, darbą randa
ir iš kitur pribuvusiam ne
sunku darbas gauti. Uždar-
biai teipgi ne mažaisi.

Lietuvių yra diktas būre-
lis, bet apie jų tautiškus dar-
bus nieko negirdėt. Turbut
lankia jie seimo S. L. A., ku-
ris čia atsibus gegužio mėne-
syj ir prie jo rengiasi. Gai-
la vien, kad ir to besirengi-
mo nematyti: seimui juk rei-
kia prirengti kokius svarbes-
nius, visų labai įnešimus,
bet pas mus apie tai nieko
negirdėt. Man rodosi, S. L.
A. organe vietos galima ra-
sti pakaktinai (tik ne tūš-
čioms polemikoms, kurios iki
šiol ne gali pasibaigti, o jos
su S. L. A. reikalais nieko
bendro neturi, labiau jau
kenkia, negu patarnauja, to-
kiems raštams ir organe ne-
gal but vietos. Red.). Už-
sipuldinėjimus ir vaidus tarp
S. L. A. ir L. S. P. A. gali-
ma palikti, jie gal rupėti tik
besivaidijantiems, bet ne vi-
suomenėi.

Šovėjo sunus.

Is Baltimorės, Md.

Čia yra keletas lietuviškų
draugystių: nuo pereltų me-
tų laikosi ir teatrališkoji
draugystė, bet nors gyvenu
jau čia gana ilgai, dar nepa-
sitaikė matyt lietuviško teat-

ro. Todėl nežinau, kam su-
eitvėrė čia teatrališkoji drau-
gystė. Apart paprastų ba-
lių, nieko kito čia nėra.
Nors retai, bet buva dar ren-
giamos prakalbos.

Laikraščiuose rašoma apie
lietuviškas mokyklas, net
apie universitetus, bet aš
teip augstai nesiekiu, ma-
nau, kad ne visus keno nors
užmanymas laikraščiuose pa-
keltus galima įvykdyti. Man
rodosi, kad naudingiausia
butų įkurti knygyną (butų ir
naudingesnių įtaisų, jeigu
žmonės jų naudingumą su-
prastų. Knygynas reikalin-
gas, bet pirm to reiktų dar
daugelį skaityti išmokyti.
Nepakanka mokėti žodžius
sudėti, bet reikia dar gerai
skaitytomą suprasti. Red.).

Ne kalbu apie kitų vietų lie-
tuvius, bet Baltimorėj yra
pusėlinas lietuvių būrelis,
turi jie ir savo salę, kurioje
nedėdieniais atsibūva mitin-
gai. Čia butų pakaktinai
vietos knygynui ir prie jo
skaityklai, kur atėjus, galėtų
skaityti laikraščius ir kny-
gas, kiti, už mažą užmokėsi,
galėtų ir namon parsinešti.
Bet čianykščiai lietuviai ne
labai rupinasi apie skaityklą.
Baras tai kitas dalykas; prie
jo ir biznis eina ne blogai,
kaip girdėjau, per metus da-
vė 200 dol. pelno. Už tuos
pinigus galima ir skaityklą
įkurti visuomenės labui.
Rods tai dar ne didelė suma,
bet gal tam tikslui atsirastų
ir kitas šaltinis. Skaitykla
butų naudinga ne tik iš tė-
vynės pribuvusiems, bet ir
čia gimusiai jaunomenei,
kuri dabar skaito angliskus
raštus (o ar ji skaitytų lie-
tuviškus, jeigu butų knygynas?
Ir dabar, jeigu norėtų, galė-
tų gauti lietuviškų. Matyt
jai trūksta uoro. Red.).

Rodosi, kaip Lietuvoj tarp
lietuvių užgimė nekenčiamas
polonizmas, tas pats čia gali
atsitikti su angližmu (čia vie-
si kitokios sanlygos: Lietu-
va yra lietuvių tėviskė, čia
gi jie atkako vien geresniu
buvio įsiekdami, čia jie vis
bus po įtekmę angliskai kal-
bančių. Lietuvoj lietuviai
gali priversti lenkus lietuvi-
škai kalbėti, kadangi ten len-
kų mažai, o čia gi lietuviai
stovi dar daug silpniau negu
lenkai Lietuvoj. Red.).

Didelis yra skirtumas tarp
lietuvių gyvenančių Ameri-
koj ir Lietuvoj. Lietuvoj
mes negalėjome lavintis,
negalėjome skaityti prigim-
to kalboj raštų, draudė tą
netikusi valdžia; Amerikoj
nieks mums ne draudžia, o
vienok čia stovime žemiau.
Pasitaikė man čia buti lie-
tuvių namuose. Retai kur ga-
li patikti kokią knygėlę, bet
už tai pilna visokio didumo
stiklinių nuo gėrimų. Besi-
valkiudami po aludes, lie-
tuviai praleidžia laiką ir pini-
gus. Ne pereina nedėdieni-
nis be arestavimų, iš ko mie-
sto pūnai vien turi naudą.
Argi tas jau ne rodo, kaip
mes atsilikę nuo kitų tautų!

Baltimorietis.

Is Brooklyno, N. Y.

Darbai musų mieste eina vi-
dutiniskai, ypač kriaučių, nes
jie vis dar turi šokių toki
darbą. Čia, laikas nuo laiko,
pribūva iš Lietuvos apšvie-
stesniųjų vyrų, kurie ir pasi-
leika. Per tai šiuose metuose
ir darbininkų supratimas
pakilo. Bet ir apgavikų pas
mus ne trūksta. Sugriavus
„Universal Mercantile As.“,
atsirado čia apgavikų gauja,
kurie po visokiems slapvyr-
džiais buvo susiorganizavę
ir vagių bandą, traukė iš mus
vargšų sunkiai uždirbtus cen-
tus. Apie tą vagių liūdą No.
7 „Lietuvos“ perskaičiau il-
gą korespondenciją, aš tik

dantimi sugriežiau. Aš pa-
žinojau autorių koresponden-
cijos p. Bukšnaitį, kada jis
Skriaudžiuose buvo; vargoni-
ninkų ir kunigų tarnavo, o
čia atkakės, susiriesdamas,
kunigus niekina (teip daro ir
buvę klierikai). Todėl tame
dar nieko įstabaus nėra.
Red.) jis yra ir Centro sekre-
torius L. S. D. P. A. Paskui
vienok dažinojau, kad p.
Bukšnaitis buvo pirma ran-
ka Meuchlikovo, kuriam se-
kretoriavo. Akcijos pirkto
daugelis mano pažystamų,
pirkau ir aš. Kur gi netikėsi
kompanijai, kurioj teip aug-
tą užima vietą centro sekre-
torius L. S. D. P. A. Dabar
vienok jis peikia tą visą
kompaniją, o sekretoriauda-
mas tylėjo (gal ne žinojo, jog
kompanija ant prigavytės
paremta. Juk niekada, ypač
jeigu ant žmonių skriaudoms,
paremta kompanija, jos vir-
šininkai tarnaujantiems ne
pasakoja paslapčių. Mums
rodosi, čia dar kaltesni bus
tie, kurie, pažinodami dar iš
Philadelphios uždėtoją kom-
paniją, o toki, be abejonės,
buvo, tylėjo. Red.). Dabar
jis šaukia: Parodykime, kad
ir mes mokame savo reikalus
apginti! Bet kodėl neparo-
dė, kada ten buvo, kada ga-
lima buvo už ko tvirtis, bet
tašyk tik stengėsi nelemti
biznį išplatinti. Dabar Men-
chikov sėdi, Vytautas neži-
nia kur dingo, o musų pini-
gai nugarinėj lyg į pelkę.

M. Z. Jurgaitis.

Is So. Omaha, Neb.

Tarpe So. Omahos lie-
tuvių galima patįmyti šoki-
tų bruzdėjimą. Pagelbinė
Šv. Antano draugystė nenori
prisidėti prie atgijimo tau-
tos. Visa jos nūduotis — gel-
bėti sanarius ligoje arba au-
kanti bažnyčiai. Budas ir
paprachai vietinių lietuvių
ne pagirtini. Nekurie lie-
tuviai, vadindamiesi gerais ka-
talikais, sėdėjimą saliuose,
gerimą, kazyravimą, o kar-
tais ir peštynes laiko už ge-
riausią pasilinksminimą, už
smagiausią laiko perleidimą.
Toki lietuviai neturi nė jo-
kio prisirišimo prie savo tau-
tos, šalinsis nuo lietuvių, pa-
siganėdina vienu vardu „ka-
talikas“ ir daro sarmatų lie-
tuviams. Jeigu musų bro-
liai skaitytų lietuviškus raš-
tus, labiau apsišviestų, su-
stiprėtų, įgautų meilę savo
tautos ir savo kalbos. Ma-
tydama daugumą musų bro-
lių paskendusių tamsybėje,
negalėdama jiems kitaip pa-
gelbėti, 14 d. vasario ši me-
tų, S. L. A. 87 kuopa užde-
jo knygyną ant 24 st.,
Granto salės. Gaila tik,
kad dar musų knygynė ne-
daug lietuviškų knygų ir
laikraščių. Dėlto mes, iš
tolymų vakarų, šaukiames
prie gerbiamų lietuviškų
laikraščių išleistojų, idant
suselptų savo knygomis ir
laikraščiais musų knygynėlį.
Gal S. L. A. Tėvynės Myle-
tojų draugystė ir kitos orga-
nizacijos galėtų paauginti
savo knygų nors po vieną ge-
zempliorių. Pasiūkiame, kad
iš musų prašymą lietuviškų
laikraščių išleistojai ir min-
tos lietuviškos organizacijos,
draugystės ir pavienios ypa-
tos, turinčios atliekamų kny-
gų, išklausus ir suselptus musų
knygynėlį. Apkos knygyn-
ui teip-pat priimamos. Teip-
gi malonėtume, kad kiti lai-
kraščiai atkartotų tą musų
atsisaukimą. Knygas reikia
siųsti ant tokio adreso:

T. Kungis,
559 So. 34 st.,
So. Omaha, Neb.

Is Bayonne, N. J.

21 d. vasario čia buvo pra-
kalbos parengtos penktą ra-

jono L. S. P. A. prikėlimui
čianykščių lietuvių. Žmo-
nių susirinko su viršum šim-
tas, tame skaitliuje kelios
moteris ir merginos. Pribu-
vo drg. p. Grigaitis, L. S. D.
Partijos atstovas. Kalbėto-
jas, ilgoje savo kalboje aiš-
kino pradžią Maskolijos re-
voliucijos, jos bėgį ir ateitį.
Perkratinėjo karę Maskolijos
bėdies atgabeno žmonėms
karę, kas iš to nauda turėjo.
Paskui kalbėjo apie kariu-
menę, teipgi apie pirmutinę
dumą ir jos išvaikymą. Aiš-
kino, jog ir dabartinė, antrą
dumą gal naudos žmonėms
neatgabenti. Aiškino var-
ginga padėjimą darbininkų
Lietuvoje ir jų apšvietimą.
Paminėjo Amerikos darbi-
ninkus, aiškino, jog čia dar-
bininkams reikia laikytis
vienybės, šviestis ir tik apsi-
švię, suprasim savo reika-
lus; tašyk galėsim pagerinti
savo buvį. Ant galo kalbi-
no sutvert kuopą socialistų
partijos, bet tas ne suvisu
pasisekė. Mat vieni nesu-
pranta mierių socialistų
antri bijo socialistų vardo.

„Aukų surinko \$9.25. Jas
paskyrė L. S. D. partijai.
Pinigus pasiuntė „Kovos“
redakcijai.

Čia reikia dar pridurt, jog
pradėjus aukas rinkti, tuli
musų broliai išėjo laukan,
kad nereiktų kelių centų
paaukaut savo broliams ir
tėvynės labui. Pasibaigus
aukų rinkimui, tuli vėl su-
grizo atgal. Mat koki su-
pratimą turi tuli musų bro-
liai apie reikalą sėlimo bro-
lių tėvynėje!

Kalba susirinkusiems pati-
ko, nes girdėt buvo tankus
dėlynų plojimai. Tik vienam
salionininkui kalba nepatiko,
jis, turbūt, norėjo apie juo-
kanti bažnyčiai. Budas ir
paprachai vietinių lietuvių
ne pagirtini. Nekurie lie-
tuviai, vadindamiesi gerais ka-
talikais, sėdėjimą saliuose,
gerimą, kazyravimą, o kar-
tais ir peštynes laiko už ge-
riausią pasilinksminimą, už
smagiausią laiko perleidimą.
Toki lietuviai neturi nė jo-
kio prisirišimo prie savo tau-
tos, šalinsis nuo lietuvių, pa-
siganėdina vienu vardu „ka-
talikas“ ir daro sarmatų lie-
tuviams. Jeigu musų bro-
liai skaitytų lietuviškus raš-
tus, labiau apsišviestų, su-
stiprėtų, įgautų meilę savo
tautos ir savo kalbos. Ma-
tydama daugumą musų bro-
lių paskendusių tamsybėje,
negalėdama jiems kitaip pa-
gelbėti, 14 d. vasario ši me-
tų, S. L. A. 87 kuopa užde-
jo knygyną ant 24 st.,
Granto salės. Gaila tik,
kad dar musų knygynė ne-
daug lietuviškų knygų ir
laikraščių. Dėlto mes, iš
tolymų vakarų, šaukiames
prie gerbiamų lietuviškų
laikraščių išleistojų, idant
suselptų savo knygomis ir
laikraščiais musų knygynėlį.
Gal S. L. A. Tėvynės Myle-
tojų draugystė ir kitos orga-
nizacijos galėtų paauginti
savo knygų nors po vieną ge-
zempliorių. Pasiūkiame, kad
iš musų prašymą lietuviškų
laikraščių išleistojai ir min-
tos lietuviškos organizacijos,
draugystės ir pavienios ypa-
tos, turinčios atliekamų kny-
gų, išklausus ir suselptus musų
knygynėlį. Apkos knygyn-
ui teip-pat priimamos. Teip-
gi malonėtume, kad kiti lai-
kraščiai atkartotų tą musų
atsisaukimą. Knygas reikia
siųsti ant tokio adreso:

Juozuks.

Is Scrantono, Pa.

Jau skaitytojai „Lietuvos“
žino apie nesutikimus čia-
nykščių lietuvių su kunigu
Kaupu, nes apie tuos nesuti-
kimus buvo veik visuose
laikraščiuose. Parapijonai
buvo persitikrinę, kad kuni-
gas tapo pergalėtu, kad jį
vyskupas pavarys; bet teip
manė tik tie, nors tų yra
daugiausiai, kurie nepažysta
gerai nė musų kunigų, nė jų
perdėtinį vyskupą. Pažy-
stanti vienok sanlygas ir mū-
sų bažnyčių surėdymą žino-
to, kad kunigas ir vyskupas
tos pačios veislės paukštis, o
juk ir patarė sako, kad var-
nas varnui ne kerta į akį; tie
pažystanti geriau „bažnyčių
surėdymą juokėsi iš tųsčių
vilčių paremtų ant vyskupo
teisingumo. Ne reikėjo il-
gai laukti, o persitikrino ir
tikinti vyskupų teisingumui,
jog jų viltis tai rumai iš le-
do statyti: greitai pasirodė
vaisiai bendro darbo kunigo
ir vyskupo. Porą mėnesių
atgal parapijonai visą daly-
ką atidavė į tiesdary rankas;
vitinuose laikraščiuose vys-
kupas pagarsino, jog bus
svarbus susirinkimas toj pa-
čioj lietuvių bažnyčioj, už
kurį kijo nesutikimai. Žmo-
nių tą nedėdienį prisirinko
daug, visi mat tikėjosi išgir-
sti, kaip vyskupas pabars
kunigą už jo erzinimus žmo-
nių ir negerus darbus, norė-
jo teipgi žinoti, koki jiems
pasulys išsirinkti kitą kuni-
gą. Nereikėjo ilgai laukti.

Tuo j mišų plačiai atsi-

vėrė durys ir jų tarpe pasiro-
dė vyskupas, jo asistentas ir
vietinis klebonas. Užlipęs
ant altoriaus, pradėjo maž-
daug teip kalbėti: „aš, girdi,
noriu kalbėti į gerus katali-
kus“. Vienas iš pulko atsi-
liepė: „mes visi geri katali-
kai“, bet vyskupas pakėlė
ranką, liepė sustoti, o jeigu
ne, tai įmesęs kalėjiman.
Apsimalšinus, kadaugi ma-
tyt žmonelės nusigando tos
vyskupo galybės ir kalėjimo,
lyg kad jie butų tik palaiky-
mui vyskupo galybės pareng-
ti, vėl pradėjo toliau kalbė-
ti: „jeigu, girdi, jus nenorite
priklausyti prie manęs ir
prie vietinės parapijos, tai
galite sau eiti prie Hudoro
ar prie Kaminskio, aš jus ne
laikau (Christus vienok, kai-
po geras piemuo, manė kitaip:
jis, palikęs 99 aveles,ėjo vieno
nenusigando ir nės vuleido;
Christaus gi įpėdiniai, dabar-
tiniai vyskupai, nesirupina
visai apie visą šimtą avelių,
bet vien apie jų vilną). Šita
vieta man priguli, savi-
ninko tiesas man suteikė
Baltimorės concilium (taigi
toki jau vyskupai ir kunigai
ginanti ne tiek tikėjimą,
kiek materialiąją naudą);
paskui ta vieta (taigi bažny-
čia) priguli geriems katali-
kams (ar ir materializme
paskendusi dvasiškija prie
gerų katalikų priguli?) kurių,
girdi, tik mažą saujalę gali
bažnyčiai užlaikyti“. Tą išta-
ręs, teip smarkiai kirto į al-
torius, kad net bažnyčia su-
drebėjo.

Tada tai kilo bažnyčioj
liarmas, žmonės pradėjo rėk-
ti: „mes visi geri katalikai,
tik vyskupas su kunigu pri-
dirbo ne kalikų“. Girdėt
buvo šauksmai: „šalyn iš
musų namo“ ir panašus, gir-
dėt buvo koliojimai. Veltu
kunigėlis mosavo su ranka,
noredamas nuraminti žmo-
nės ir liarmą apstabyti:
žmonės nenurimo, riksmas
didinosi. Tuom ir pasibaigė
garsus vyskupo neva nurami-
nimui, bet greičiau didesni
nau suerzinimui, suauktas
susirinkimas. „Geri katali-
kai“ (vyskupo prasmė), ku-
rių čia yra apie puskaipis,
vyskupo padrasinti, o gal dar
keno pamokyti, pradėjo prie-
durių žmonis stumdyti, rei-
kalavo kvitų kaipo zenko
gero kataliko (kaip Šv. Bal-
tramiejaus naktįj Paryžiu
reikalavo baltos kodardos
kaipo zenko gero kataliko).
Daugelis plonpročių, išpir-
kimui, davinėjo dešimtukus.

Prabaštėlis po tam užsima-
no dar geriau pasipelninti:
jis laisku pranešė presiden-
tui Šv. Juozapo Dr-šties, jog
toliau ne leis bažnytinę sa-
lę mitingų laikyti, kadaigi
buk minėta draugystė per-
stojo buti grynai katalikiš-
ka. Tą paaiškino ir per pa-
mokslą bažnyčioj ir 3 d. va-
sario iš tikro draugystės ne-
leido į salę. Žmonelės pakei-
kė lanke ir išsikirstė. 10 d.
vasario, ne nepranešęs drau-
gystei Šv. Kazimiero, apreiš-
kė, jog jos ne leis į bažnyti-
nė salę; kam, girdi, nutarė
įstatus taisyti. Mat draugy-
stė nutarė iš įstatų išmest
varžančius žmonis pančius.
Kunigėliui tas nepatiko ir,
turbūt, užtai ir neleido į salę
laikyti paprastus susirinki-
mus.

Žmonės, pamatę kokiū bu-
du juos kunigėlis nori vest į
dangų ir kokiū būdu platina
krikščionišką meilę, nuėjo
pas advokatą klausio rodos,
ką turi daryti. Advokatas
patarė išimti nuo sūdo už-
draudimą (injunction). Ko-
mitetas su advokatu nuėjo į
sūdą ir perstatė visą reikalą.
Sudžia pašaukė vyskupą ir
kunigą Kaupą ir jų paklau-
sė, ar jie stato bergėti duris

žmonės? Jiems prisipažinus,
sudžia apreiškė, jog kol pro-
va nepasibaigė, nė joks ko-
mitetas negali prie durių sto-
vėti, neturi nieks tiesos
drausti draugystės laikyti
susirinkimus; jeigu kas ne-
paklausytų, bus nubaustas,
kaip tiesos liepa. Išgirdęs tą
kunigėlis ir jo čebatlaiziai
nusigando ir nės vuleido;
triumfo giesmę ne ugai gie-
dojo. Mat net Amerikoje yra
dar kas ir už vyskupą galin-
geinis, kas net šventą ypatį
gali nubausti. Kaip bus to-
liau, nežinia, bet dabar bent,
be jokio stabdymų iš kunige-
lio ir jo tarnų pusės, galime
pasimelsti už musų kruvinu
prakaitu uždirbtus pinigus
statytoj bažnytelėj.

Prietikiai musų parapijoj
lai buva persergėjimu kitų
vietų lietuviams norintiems
bažnyčiai statyti. Tegul jie
apsisaugos ir daboja, kad
bažnyčia, už jų pinigų sta-
tyta, ne patektų į rankas ai-
riskų despotų (bet tašyk jie
bažnyčios nepasąventys ir ku-
nigo ne duos. Rd.), o tašyk
nereikis kovoti su išgamoms
kunigais ir apsisaugos ir nuo
kitokių nesmagumų.

Scranton'o parapijonas.

7-toj atskaitoj C. R. Š. K.
nori išgirst visuomenės balsą
kas link 2-ro visuomeniško
lietuvių susivaižavimo. Aš
patariu kaip C. R. Š. K.
teip ir lietuviškai visuomenei
daugiau tokių susivaižavimų
nedaryt, nes mes jau matėm
iš pereitų susivaižavimų, kad
nė tiek iš to naudos kiek
skriaudoms po susivaižavimo,
vietoj, kaip paprastai žada-
ma, susitaikyt, da didesni
kila barniai, šmeizimai, su-
irimas ir kaštai. Žinoma, aš
pritarčiau susivaižavimui, jei-
gu jis įvestų tarpe lietuvių
šokią tokią tvarką, sutiki-
mą, jeigu suvienytų visas
musų partijas nors teip, kad
jos neutrališkuose dalykuo-
se galėtų veikti kruvoj ir
atimti balsus visiems rėks-
niams ne tik laikraščiuose,
bet ir prakalbose.

J. P. Raulinaitis.

Kauno gub. dvarponių atsisaukimas.

Tautiečiai!
Ir vėl pasijutome beesų
prieš pat rinkimus savo ša-
lies atstovų į Dumą. Tie at-
stovai privalo daboti musų
visų naudos, privalo mu-
ginti nuo yvatrų skriaudų,
kurios mus šiaudienai slėgia,
arba kurias svetimi žmonės
norėtų mums padaryti.

Dabar mes esame padalinti
į atskirus luomus (kurijas),
ir neleidžiama mums visiems
vien-kart podraug išreikšti
musų krašto norų, tačiau
turime atminti, jog mes visi
esame vienos motinos tėvynės
vaikai, — ir visi iš vieno pri-
valome rūpintis josios ge-
rove, — juk gi musų visų tė-
vynė — tai Lietuva, kuri jau
čielė amžiai mus maitina ir
priglaudžia.

Mes, žemvaldž

ORISSON SVETT-MARDEN Gyvenimo Mokykla.

Lietuvių kalbą išvertė K. Žegota.

Iš demokratizavimo rinkimų tai sykilių. Igyjimą pilietiškių liuosybų. — kaip tai: liuosybės tikėjimo, gyvo žolžio ir spaudos, susirinkimų, apsigyvenimo, ypato ir buto nepaliečiamybės, visų krašto gyventojų, be skirtumo tikėjimo ir tautos, lygybės prieš teisę ir panaikinimo visokių suvaržymų ir paskirstymų liuosumus.

Reikalingumą plačios vietinės savyvaldos, kad krašto gyventojų kalboje būtų atliekami valdymo reikalai, kad tomis kalbomis būtų mokinama mokyklose, kad būtų leista mums mokyties namieje tinkamoje mums kalboje, kad būtų leista steigti mokyklos su išguldymais vietinėmis kalbomis mokslais, kad tos mokyklos turėtų valdiškųjų mokyklų teises. Idant į šalies valdinius būtų skiriamos ypato ir vietinių gyventojų tarpo ir mokyklos vietinės kalbos.

Žinodami, jog visų vietinių gyventojų amžiais išsidirbusi nuomonė yra nepajudinimas ypato savasties pripažinimas, išreiškiamas norą, idant visuose atstovuose santykiuose link žemes valdymo ypato visų šalies gyventojų savasties būtų pripažinta ir laikoma kaip pamatas visokių agrariškųjų (žemes valdymo) permainų, nes šiosios visos šalies nuomonės pažeidimas perkreiptų visą mūsų krašto surėdymą, įveddamas visai mums svetimus ir blėdingus (kenkiančius) santykius, kokie nėra dar įsigyvenę nė vienoje kultūroje Europos šalyje.

Viena iš svarbiausių kliūčių kenkiančiųjų užgesėjimui ir žemdirbių gerovei yra netikslūs žemes valdymo tvarka, apsirėdžiantys įvairiose bendro žemes valdymo formose, servitutuose, o teipogi žemes ūkiniams padalinime. Taigi mes norime to bendro žemes valdymo panaikinimo ir paskirstymo ūkininkų ir kolonijai-vienėdijai, kaip geriausiai žemes valdymui tinkančias įrenges. Palengvinimui žemes igijimo vietiniams gyventojams norime įvedimo pinigiskos paskolos ir žemes matavimo įstatų. Teisingesniai mokesčių paskirstymui norime, idant būtų sumažinti įvairūs miltai ir akcizės, o į jų vietą būtų padidinti statieji ir įvesti pažanginiai nuo turto mokesčiai.

Nekalbame apie tai čionai plačiau, ką mes savo programoje (platforme) patalpino, — ji liko skyrui išleista ir joje visas smulkmenas galima atrasti. Čionai nurodome tik širdingą mūsų rūpestį apie krašto naudą ir gerovę, ką mes savo programoje išreiškėme ir kviečiame abelonai mūsų naudai ir vienybę su mumis.

Kraštiečiai, užmirškime visus mūsų dalinančius išmišlytus skirtumus, — nes visi mes privalome būti lygiai brangios prigimto krašto gerovės. Vienybė tai mūsų spėka! Taigi tikėtai vienybėje eidami prie visiems abelonai tikslui, t. y. visuomenės gerovės, galime į pasiekti, ir suvienyti vienodais norais, sutversime tokią galybę, kuri savo norus įstengs gyvenimui įgyvendinti ir pasekimai atremti visus mums priešingus pasikėsimus. Eisme visi, kaip vienas, petįs į petį ir tikėtai tūmet geidžiamą mūsų krašto gerovę galėsime pasiekti.

Priešrankamasis Kauno gubern. žemvaldžių Komitetas.
Gruodis 1906.

tikrai pagyrimo vertą darbą ir nutariau arti visą mano amžių ir turu tą persitikrinimą, jog galu turu užieiti ant ko nors, ant aukso, sidabro ar geležies. — Ašgi persitikrinęs sakau, kad „ne“. Ar išmintingas žmogus ars visą kontinentą, kad užieitų ant aukso ar sidabro kasyklos? Žmogus, kuris amžinai dairosi aplinkui įsiekdomas, ką gali veikti, niekad nieko neatras. Atrandame tą, ko įsiekome, geidžiame visą širdį, bet jeigu neįsiekome smulkmenų, atrandame tą syk tą, o ne ką kitą. Bitis nėra vieninteliu vabalu, kuris lanko geležies, bet yra vieninteliu, kuris iš jo medų ištraukia. Vistiek, kaip turtinga yra medžiaga, kokią gavome mokslo laikuose, jaunystės sunkenybių laikuose; jeigu einame į svetį, be gerai išrinčyto supratimo apie tą, kuo užsiminėti, tai negalime laukti laimingų progų susibėgant.

„Kaip stiprią valią ant gyvenimo — sako Elzbeta Phelps — turi įvykdyti pastatytojo tikslas. Balsas, drabuzis, žveigsis, darg, pasijudinti tas ypato persimaino tada, kada jis ar ji pradeda gyventi dėl kokio nors tikslo. Manau, jog stengsis gauti kuopoj išskirti darbščią merginą, kuri užsilaiko iš savo darbo. Laikosi ji su šešėliu vidaus pasikankinimo ir pagarbos dėl savęs, ko paprastas alpaginis rubas negali uždengti, nė šilkas negali pakelti, o liga, dargi ar pailis negali išmesti.“

Vėjas negali būti geru laivininkui, kuris nežino, į kokią uostą nori plaukti.

„Silpniausia ypata — žodžiai Carlyles — per surinkimą dvasiškų pajėgų ant vieno reikalo, gal įvykdyti ką nori; kada tuo laiku stipriausiai ypatai barstymu savo pajėgų keletui reikalų, gali niekas nepasiekti. Lašas, nenuostodamas varvėti, praveria sau kelią per kiekiausių uolą, o greitais upeliis, mėtantysis ant jos sau dideliu užimu, nepalieka jokios pėdsakos.“

„Kaip buvau labai jaunu, paprastai mačiau, kad griauštinius užmuša žmonės — pasakoja vienas išmintingas pamokslų sakytojas — bet paskui patyriau, kad tai perkunija. Dėlto nusprendžiau mažiau griaužėti, o daugiau trankyti.“

Mūsų amžis yra amžių energijos rinkimo. Siandieninė užduotis yra įgyti dešimties arklų pajėgų nuo tokios mašinos, kuri užima vietą mašinos su vieno arklio pajėga, o ne daugiasis. Išrisimas tos užduoties išris paeiliui ir mažesnę užduotį — lakiojimo oru. Teip-pat visuomenė reikalauja dešimties žmonių pajėgų nuo vieno žmogaus. Pagiria žmogų, kuris moka vieną dalyką visopusiai ir gali jį išpildyti geriau, kaip kas kitas, dargi kad tai būtų mokyklos rauti ropes.

„Pone, pagelbėk man gauti mažesnę darbą ir atlikti jį gerai“ — yra tai malda, proteguota per Paxton'ą Hood'ą vienam persidirbusiam žmogui.

Jeigu perkirsti salamandrą pusiau, tai prysakis bėga pirmyn, o pasturgalis atgal. Teip išrodo pasiseikimai to, kuris perdalina tikslą. Pasivedimas yra pavydus dėlei išblaskytos energijos.

Tas, kuris dirba visada vieną darbą ir išnašai visomis pajėgomis, nesutiks nepasivedimo. Nepermes lajinės žvakės per sieną šeros, bet gali ją perimesti per arzuolinį stalą. Suliek šruotų švį į vieną kulką, o gali peršauti keturis žmones. Sudėk į vieną ugnvietę saulės spindulius žiemą, o lengvai galėsi užkurti ugnį. Žmonijos milžinais buvo tai žmonės, renkantieji energiją, kurie kaip kalviai plėkė kuju vienon vieton, kol nepasiekė tikslo. Žmonės, turintieji siandien pasivedimą, yra žmonėmis vienos minties, viešpatuojančios ant visų kitų, vieno nepajudinamo tikslo. Pajėgų išblaskymas yra keiksmu amerikiečių gyvenime tarp visokių reikalų. Labai daug yra panašių ant ano amerikiečio, kuris kalbėjo dvidešimt keturiomis kalbomis, bet neturėjo ką pasakyti.

Vienas sunkiausių uždavinių vaikiniui ar mergaitei yra surinkti energiją rytojaujam leikioms teip-pat, kaip ir studentui prisirengimas prie artinančios ataskymo, nenubėgant mintims į pievą, kame skriduliai žaidžia; neleisti sau vaikščioti po butą, ar ko panašaus, bet tik tą, ką veikti turi. Prie mokymosi, kaip prie užsiėmimo, turime plakti geležį ne tik kol karšta, bet plakti kol įkais.

William'as Morry'as apsakio istoriją vieno pirmiausių Amerikos mokytojų vyru, kuris patyrė, jog reikalauja dvi valandų per dieną išmokyti lotyniškos leikių. Nutarė atidribti lotyniską leikį į vieną valandą ir penkiasdešimt minučių — ir pasisekė jam. Kada paskui sėdo mokyti, pridėjo energijos, kad galimai trumpesniai laike tą pabaigti. Prie kasdieninio tyrinėjimo pasirodė, kad gali jį išmokyti ir valandą ir keturiasdešimt penkis minutes ir reikalaujamas laikas vis mažesnis. Surinkdamas visas savo pajėgas darbui, diena į dieną patyrė trumpai, kad dirba tik pusantros valandos, paskui penkis, dešimt, penkiolika, o galop trisdešimt minučių mažiau. Pakinktas sudvejojintu darbštumu, į porą mėnesių galėjo išmokyti leikį mažiau, kaip į pusvalandį, kas buvo daiktas negalimas su tuo paprastu mokinimusi, kokį turėjo, įstodamas į mokyklą. Bet jis padarė daug daugiau, nes pažino surinkimo energijos vertybę. Tokia nauda yra daug brangesnė, kaip mokslo igijimas.

Ponas Morry'as paduoda dar kitą pavykslų energijos surinkimo: „Pasikalbėjus su mano vaikais“. Penkioliką metų vaikas, sutiko parašyti septynes ilgas poezijos eiles į dvidešimt minučių, laike, kada jo draugas naudojo visas galimas klūntis, norėdamas pertraukti jo atidžią. Tarp tokio užmo, kokį tik vaikai gali pakelti, darbas tapo atliktas. Tas vaikas, Jurgis Boutwell'is, buvo paskui gubernatoriui Massachusetts'o, senatoriumi Suvienytų Valstijų Amerikos ir išdo sekretoriumi.

„Vieninteliu būdu mokyti“ — sako Sidney Smith'as — „yra skaityti teip užsimirštinai, kad laikas pietauti ateitų dviem valandom ankščiau, negu laukta; sėdėti su Li-viu prieš akis ir klausyti ga-ga... žasų, kurios išgelbėjo Rymą ir matyti savo akimis kartagisiskus vivandierius, renkančius kareivių žiedus, po mušni ties Kanna ir kavojančius juos į savo saikus; ir būti teip atsidavusiu atsitikimams, apie kuriuos skaitai, kad jeigu kas pabaldys į duris, per porą sekundų nežinai ar esi savo kambaryje, ar Lombardijos lygumoje žiuri į Hanibalo vėju ir audra kankintą veidą ir stebiesi žvilgijumui jo vienos akies.“

Neatidėstinek savo nutarimo.

„Vieninteliu naudinga, nebaugiu, tikru, o dėkingu ir įgauti galimū dalyku kiekviena moksle, ir kiekviena užsiėmimo yra atidžia“ — sako Carolis Dickens'as — „mano ypatingas tvėrimas, ar tai imaginacija, tokia, kokia ji yra, galia juos užtikrinti, niekad nepadaro nebuti man tokios tarnystės atlikusi, jeigu ne papratimas prie geros, išnašios, niekuomet nepailstančios ir visados darbščios atidžios.“ Vėl kartą paklaustas apie savo pasivedimą, pa-

sakė: „Niekados nepajudinau daikto, kuriuo negalėčiau užsimirštinėti, kuriam negalėčiau atiduoti viso savęs.“ Atidėk visą save viškam, ką veiki — rašė Juozas Gurney apul — „ar užsimirši mokslo, darbų ar žaislavimū.“ „Ejip' ir darbą, kuriam atsidodu“ — tardavo Carolis Kingsley — „lyg nebūtų nieko daugiau ant sviato.“ Tai paslapybė visų garsių darbininkų, bet daugelis jų negali išplatyti to ir ant savo atsilisio.

Daugelis žmonių negali pagarsėti vien tik dėlto, kad dalina savo atidžią ir energiją tarp keleto užsiėmimų, ir geidžia būti gadytoju daugelio užsiėmimo, o ne garsiu specialistu. Tokie žmonės pakėlę įstabus, bet nepakėlę įsitikėjimo. „Matant mane teip užsiėmusiu“ — sako Edwardas Bulver Lytons'as — „klausinėta: „Is kur imi laiką rašymui tiek veiklų? Kokiū būdu gali tiek atlikti? Stebėtinu pasirodys jums mano atsakymas: „Pasiėkiu to nedirbdamas niekad daug vienu kartu. Žmogus, norėdamas gerai išpildyti savo darbą, neturi persidirbti; jeigu dirba per daug siandien, laikas pailsio turi ateiti ir bus priverstu dirbti mažai rytoj. Nuo laiko, kada pradėjo pamatiniai ir atidžiai tyrinėti, kas atsitiko tik man kolegių apleidus, galu pasakyti, kad skaičiau teip daug, kaip nedaugelis žmonių. Keliauju ir mačiau daug, turėjau daug darbo su politika ir su visokiais reikalais, surištais su gyvenimu, o prie to visko išleiau visokiuose laiku tarpuose arti šešesdešimties knygų, o tarp jų ir tokias, kurių tikslas reikalavo visai speciališko tyrinėjimo. O kiek laiko, kaip manote, aukojosi studijoms, skaitymui ir rašymui? Nedaugiau, kaip tris valandas per dieną, tą syk dar mažiau. Bet per tris valandas atsiduodavau visa atidžia savo užsiėmimui.“

S. T. Coleridge turėjo nepaprastą proto gabumą, bet neturėjo aiškiai apriboto tikslo; gyveno atmosferoje dvasiško netvirtumo, kuris prarijo jo energiją, išmė gabumus, o gyvenimas jo iš keleto pusų buvo nenusisekęs. Gyveno mastydamas, pasimirė mastydamas. Be paliovos dirbo planus ir nutarimus, bet ligi mirimo dienai liko jie pilniais ir mastymais. Visada buvo užimtas kuo nors, ką niekadose ligi galo neprivėdė. „Coleridge numirė“ — rašė Carolis Lamb'as draugui — „o pasakoja, kad paliko keturesdešimtį tukstančių tyrinėjimų iš metafizikos, bet nė vienas nepabaigtas.“

Kiekvienas didis vyras liko didžiu, o kiekvienam laimingam žmogui pasivedė sulgynant su tuo, kaip išnaudojo savo pajėgas vienam paskirtam tikslui.

Hogarth'as pritrunkavo visą atidžią prie keno nors veido ir tyrinėjo jį tol, kol teip neatsispaudė jo mintyse, kad galėjo jį išnaudoti, kada norėjo. Tyrinėjo kiekvieną daiktą teip godžiai, lyg niekadose jo daugiasis negalės pamatyti, ir tas ankšto tyrinėjimo paprotis padarė jį stebėtinai gabiu atsiminime mažiausių smulkmenų. „Mastymo būdas atsakantis laikui, kuriame gyveno, atsimušdavo jo veikaluose. Nebuvo tai aukšto mokslo, tik milžiniškai išdirbtos gabumo pastebėti žmogus.“

Gatvės žmonės, kurie rašė knygas kalėjime, pažįsta energijos surinkimo svarbumą. Mažiausia aplinkybė kaip antai: atėjimas atliankio, praėjimas aficerio ar kalinio pro duris buvo sugriebta ir teip išnaudota, lyg tai turėtų būti paskutinis daiktas, kurį mato tuose metuose.

Tarp ganjos vaikščiojančių po Broadway, gatve prikimšta žmonėmis ir kuopomis mėgiai žaidžiančių, Horacijus Greeley sėdėdavo ant slenkščio namo Astoro ir rašė, ant skrybėlės pasidėjęs, straipsnius į „New York Tribune“ laikraštį, kuris buvo garsus toli ir plačiai.

Vieną straipsniu užgautas kazin-koks ponas, atėjo į spaustuose ir paklausė išleidėjo. Parodė jam nedidelį kambarį, kur Greeley sėdėjo nulinkuse galva ant popierio ir skubinau rašė. Piktas ateivys paklausė, ar tai yra pons Greeley.

— Teip, tamsta, ko tamsta geidai? — pasakė išleidėjas nepakeldamas galvos nuo savo popierio.

Ateivys pradėjo tą syk savo prakalbą į jį neatsižvelgdamas į jokias etikos, gero išlavimo, ar išminties tiesas. Tuo laiku Greeley rašė toliaus. Lapą po lapo apdengė žodžių vilnis pilna karščio, be mažiausios permainos veido raščio ir be atkreipimo atidžios į ateivį.

Galop, po dvidešimties minučių bauriausio koliojimo, kokį kada nors girdėjo redakcijos sienos, supykęs žmogus nutilo ir atskreipė, norėdamas išeiti. Tą syk pirmą kartą Greeley pažvelgė į jį, atsikėlė nuo krasės ir indamas beatidžiai ateivį už pažasties, meiliai tarė:

— Palauk, drauge; sėskis ir palengvink sau kalbėjimu, tas padarys tau naudą, jausies paskui gerai. Pagelbi tas man mastyti apie tą, ką rašau. Palauk!

Vieną nenukreipiamą tikslą turėjo žmonės, kurie apgalėjo nepasivedimą.

Kaip Adams'as mena, lordas Brougham'as teip-pat ir Canning'as, turėjo per daug talento ir nors kaip teisejas pagarsėjo savo darbe, nes liko Anglijos kancleriumi ir užsitarnavo mokyto žmogaus garbę už savo moksliškus tyrinėjimus; bet, apskritai imant, jam gyvenimas nenusisekė. Buvo jis visu kuo paeiliui, bet nieku ilgai. Bet visas nesulyginamas talentas nepalik ilgos pėdsakos nė istorijoj, nė literaturoj ir dabar pergyveno savo ypatingą garbę. Pana Martineau sako: „Lordas Brougham'as buvo savo rumsuose Cannes'e, kada daguerotipiška dailė pirmą kartą įžengė į gyvenimą. Vienas dailininkas norėjo nuimti paveikslą nuo rums su visais svečiais ant balkono. Prasė lordo, kad stovėtų visai ramiai per penkis sekundas ir jis žadėjo nepasijudinti, bet — pasijudino. Galop, vietoj, kur turėjo būti lordas Brougham'as, liko tuštuma.“

„Yra kas nors — sako toliaus pana Martineau — visai ypatingo tame. Mūsų šimtmečio paveikslas, paimtame iš gyvenimo per istoriją, tas žmogus turėtų būti vidutinis tasas. Bet ačiū tvirtumui trukumui, bus tuštuma visada ten, kur turėtų rasti lordas Brougham'as. Kaip daug žmonių vietų lieka tuščiomis dėl surinkimo energijos trukimo ir įjėgų vienam tikslui.“

Kokį tai skirtumą rodo nepajudinamas Vilhelmo Pitt'o tikslas, kuris gyveno ir mirė dėl valdžios politikos. Visi kitoki reikalai turėjo šalintis prieš tą vieną tikslą. Užmiršdavo viską kitą, nesirupino apie draugus ir išlaidas, ir nors turėjo dešimtį tukstančių svarų sterlingų pelno per metus, neturėjo vaikų, o pasimirė skoloje. Išplėšė bepėdsakiai melle iš savo širdies, melle gilį ir karštą dėt, kad jį priešinosi jo tikslams. Neatkreipė jokios atidžios į garbę teip, kad neapsunkino savo giminių palikdamas nors vieną iš savo kalbų. Visą savo energiją dėjo įgyjimui ištekmės iš viešpatavimo Anglijoje per 25 metus. Nepasikreipė nė dešinė, nė kairė —ėjo tiesiai prie tikslo. Jo gyvenime nebuvo mastyimų, nė statymo rumų ant ledo, bet vienas bėgis ir vienas tikslas: pirmyn, tiesiai prie tikslo.“

Nematomas bevaik smailagalvis adatos, ištektinti brivtos ir kirvio ašmens atvėrė kelią milžiniškam rumui. Be kirvio ašmenų statymas namo būtų negalimas. Žmogus nesikreipiantis iš kelio nuo savo darbo, kuris valo savo kelią nuo sunkenybių, apturi garsų pasivedimą. Kada iš

vienos pusės šalinsimės tos aukštos dievmaldystės prie vienos idėjos, ką ardo harmonišką lavinimąsi visų mūsų pajėgų, turime šalintis iš kitos pusės nuo persimainymo.

Kas krypta ant kelio ar šalinsai nuo jo, einant sykį čia link, antrą ten link, gali tikėtis, kad užlips ant oko, kol pergyvės pusę savo gyvenimo. Permainų žmonės, kaip vėliava ant stogo, yra šalinišiais gamtos. Negali prie nieko prieiti, kas neturi stipraus, nepermainomo tikslo galvoje ir nepermainomo įsitikėjimo, kad gali prieiti prie jo. Tegul pakryps ant plauko kairėn ar dešinėn, o pradėjo jau nupuolimo, nepasivedimo kelią.

„Jeigu kartą nutariau ką nors — tarė kardinolas Richelleu — einu tiesiai prie tikslo, stumdamas viską, kas man ant kelio stovi.“

Jauną vyrą, įsiekantį vietos, siandien neklausia kokią mokyklą baigė, o ne kas buvo jo pradžiai, tik ką moka dirbti? Tik speciališko mokslo siandien reikia. Daug žmonių, stovinčių prysakyje firmų ir pramonų, priejo to stovio žengdami laipsniais.

„Saugokis pirkti čia žemę — pasakė vienas francuzas kitam, kuris norėjo pirkti žemės ir apsigyventi toj apygardoj — pažystu tos apygardos žmones; mokiniai, kurie ateina į veterinarų mokyklą Paryžiuje, ne labai mokinais; trunksta jiems energijos. Tarp jų negali laukti, kad čia įdėti pinigai atneš naudą.“

Naudodami tą rinkimo energijos aukštesniai laipsnyje budą, kaip tą darė jo broliai, generolas Grant'as būtų galėjęs priversti naminę karę prie skubios pabaigos. Tas pats matomai pasirodė Washingtono budo. Vieninteliu keliu gabumo versties igijimui yra aukšta tikra dirva. Tas buvo svarbiausiu tašku įstabių Darvino atidengimų.

— Žinau, kad jis mokės sunkiai dirbti — pasakė Cecil'as apie Valterą Raleigh'ą, aiškindamas idomų pastarojo pasivedimą.

Kaipio tiesą reikia priimti, kad ko širdis karštai geidžia galvai, tą rankos turi padaryti. Kelias prie mokslo, turtai, pasivedimai yra teip tikri ir nepajudinami kaip jurių uostai. Visuose atsitikimuose, igijimui gerų pasekmių savo darbams, turime rinkti pajėgas suinaudodami kiekvieną išminties galę vienam nepajudinamam tikslui, neatmainymas pastatyto tikslo nežiūrint į jokias sunkenybes; galop, drąsumas, kuris padaro mus stipriais atėminui visokių kludimų ir gundymų.

Chemikai pasakoja mums, kad margas žolės turi užtektinai įjėgos idant pajudinti visus malunus ir traukinius pasaulyje, jeigu tik tą įjėgą galima būtų surinkti ant garinės mašinos rato.

Kaip didelis skirtumas tarp žmonių ir pasekmių prie kurių prieina! Kila tas iš visokių priežasčių, kurių tarpe mokykimas surinkti kartu visus talento spindulius ir išnaudoti juos vienam tikslui turi žymią vietą. Tokia įjėga atlas sau kelią ar praskina jį sau. Nenuostovus žmogus yra paprastai tik pusmokyty.

Dr. Mathew'as sako, kad žmogus, kuris mėtosi ant kelių užsiėmimų, trumpame laike netenka energijos, o tuojaus ir noro, pridurdamas: „o ar tikslo pasiekimas yra galimas be karščio?“. Dr. J. Aleksandra tokiu būdu mokino jaunus dvasiškusius: „Gyvenkite dėl pamokslų, gyvenkite pamoksluose. Pasirupinkite špoką, kuris šauktų: pamokslas, pamokslas, pamokslas.“ Rufus Choate pataria jauniems teisejams įgyti sau prisiekusius ant kiekvieno atsitikimo; „pajudinkite dangų ir žemę, kad įgytumėt prisiekusius, o paskui užbaigti gindą su teisejais klausimuose tiesos yra lengva.“ Vadas Macdonough'as suvienjo ugnį visų laivų ant vieno didelio laivo „Down“ be atidžios į tą atsitikimą, kad kiti anglų laivai mėtinėjo bombas ant jo laivų. „Down'ą“ padarė tokiu būdu nepaliečiamu trumpame laike, o paskui kiti tapo pergalėti lengvai.

Nutartas tikslas apibūdina visokią tikrą apsišvietimą. Nes tas yra didžiausiu tytytoju, kuris renka didžiausią kruvą supratimų ant vieno aukšto, kiekvieną ypato lygiai išreiškdamas. Tas yra tikru dailininku, kuris išrodo didžiausią skirtumą; kuris parodo svarbiausią mintį svarbiausioj ypatoj ir daro kitas menkesnėmis, šviesoj ir šėšėlyje atsakančias prie tos svarbiausios ypato. Teip, kiekviena gerai suruoštame gyvenime, be atžvilgio į tą, kaip išreiškia tarp visokių davykų, yra vienas svarbus tikslas, dėl kurio viskas susibėga prie vienos ugnvietės, kur randa atsakančią išreiškimą. Gamtoje nesutinkame nieko liuso nuo energijos, nieko palikto ant laimės. Nuo laiko, kada gimtinė šaudyklė išmesta tapo pirmą kartą iš tuštybių, likimas nurodė bėgi kiekvienam aukso siului. Kiekvienas lapas, kiekviena eglė, kiekvienas kristalas, dargi kiekvienas atomas turi sau paskirtą tikslą.

SKYRIUS VIII.

Savo laiku.

Ant ilgo laiko laikrodžio yra tik vienas skaičius: „dabar“.

„Pastebėkite, kad nesulyginama tikruma, su koku žemė atlieka 500 milijonų mylių kelią ligi pavirsta diena į naktį, nepasivėlinant nė vienos sekundės nuo amžių, kaip tą kelią praeina.“

Edvardas Everett'as.

„Kas nemato, kaip dyvini smailėm mūsų likimo siulai? Tankiai atsitinka, kad tik ant valandos prielanki proga pasirodo. Netenka jos, o su ja drauge mėnesiai ir metai prabėga veltui.“

„Gatve, kuria eina „tuojaus“, prieinama prie namų „niekadose“.

Cervantes.

„Ne karai, kuomet perligal mastome kada pradėti, jau buna pėvelė.“

Quintilian'as.

„Niekai vytiš, atsakančiam laike pradėti — yra svarbiausiu daiktu.“

La Fontaine.

„Pratinginiai siandien, o rytoj padarysi tą-pat ir porų teip-pat.“

„Sugriebkite valandą, kada ateina, nesivykime jos, kada išsima.“

Shakespeare'as.

„Skubinkis, pasiuntini, skubinkis dėl tau gyvasties!“ rašyta tankiai ant laišku, Henriko VIII laikuose Anglijoj, o tuos žodžius puošė pasiuntinto paveikslas, ant kartvųjų kybas. Krasų nebuvo, o laiškus valdžiai nesiodavo pasiuntiniai, pasmerkkti pakorimui, jeigu nesiskubintų kelionėje.

Dar-gi senesniuose laikuose, krasas vežant, kada mėsai tėsėsi paininga kelionė, kurią siandien galima į porą valandų atlikti, nereikalingas sugaišinimas buvo nuodėmė. Viena didžiausių naudų, kokią mums atnešė civilizacija, yra laiko matavimas ir išnaudojimas. Galime siandien laike vienos valandos tiek padaryti, kiek daryta per 20 valandų prieš 100 metų, o jeigu poros minutų sugaišinimas grumojo pakorimui, kaip gi siandien reikėtų bausti?

Toliau bus.

ORAS, VANDUO, ŠVIESA IR ŠILUMA.

LEKCIJOS PROFESORIAUS BLOCHMAN'Ų.

Šnyksta, kadangi jie tirpsta vandenyje; klioše lieka beparvis gasas. Galima persitikrinti, kad oras pasimažina nežinoma: paliovus kilti vandeniu, pasirodo, jog pasilikęs gasas užima 1/4 kliošo tūrio.

Išstirumui pasilikusio klioše gaso, pridėjus kime prie apatinio atidaryto galo stiklinę lentute, sandariai ją prispauskime, išimkime kliošą iš vandens ir greitai apverskime. Nuėmę stiklinę lentutę, klioše išsivys gasas, kliošą gruzdantį balaną; ji tuojuos gėsta, gėsta greitai ir deganti žvaigždė.

Kad ir kiekvienas kitoks degantis kūnas. Tai, gi likęs klioše gasas turi visai kitokias ypatybes, visai neparasias ypatybes oksigeno. Įdeime po kliošą, pripildytą tuom gasu, kokią mažą gyvūną, kaip antai pelę, žvirblį, tai jie greitai užtrokšta. Taigi gasas tas turi visai kitokias ypatybes negu oksigenas. Gasas tas nesiduoda padalinti, jis yra nesudėtu, yra elementu; jį vadina azotu. Oxygenas ir azotas yra tai svarbiausi oro sudėtiniai.

Mažai žinome chemiškų procesų, kokiūose dalyvauja azotas liuosame, gaziame pavidale; iš tokių pamėnime tik sekandius: perleidžiant elektriską kibirkštį, azotas jungiasi su oksigenu. Azotas silpnai rišasi su kitais kūnais, svarbiausia su ypatybė yra ta, kad jis yra kaipi tarpintoju, vėlinančiu chemiškų procesus, koki be azoto atsitūtų daug greičiau.

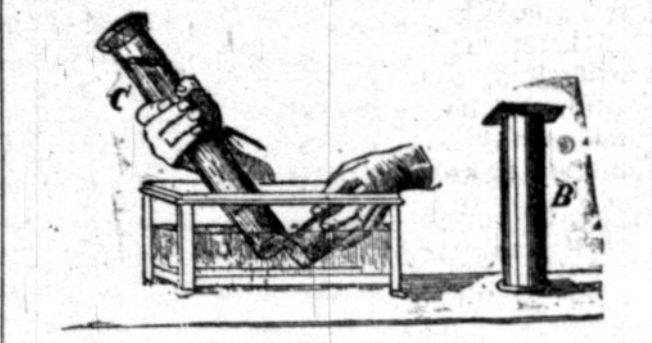
Iš privestų čia mėginimų matome, jog oras susideda iš: 1/4 dalies oksigeno, o 3/4 dalys yra azoto. Tirinėjimu suvokta, jog 100 apėmio dalių oro yra: 20,76 apėmio dalių oksigeno ir 78,36 tokių jau dalių azoto; 0,88 dalis tveria kitokios medegos.

Oras ir chemiškų susijungimai.

Mes jau žinome, kad du susidūrę gasai, greitai pereina į viens kitą teip, kad kiekviena dalelė susimaišo susideda visada iš vieno skaitliš dalelių kiekvieno; toki procesą vadiname fizisku. Kituose atsitikimuose buvo chemiškų susijungimų gasų. Kuom gi yra oras: yra tai fiziskų susimaišymas, ar chemiškų susijungimas oksigeno ir azoto? Persitikrinimui padarykime sekantį mėginimą.

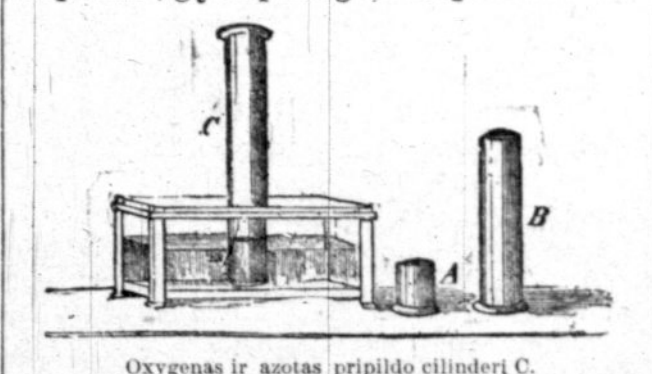
Paimkime du stiklinius cilinderius, viename tegul bus oksigenas, kitame azotas. Oidesniame cilinderyje yra azotas, tas didesnis cilinderis turi apėmį keturis kartus didesnį už tą, kuriame yra oksigenas. Sumaišykime abudu gasu ir sumaišymą per-

arykime į dar didesnį cilinderį. Orą iš jo išvarkime vandeniu ir tą padarę, išimkime iš didesnio cilindrio azotą, o paskui iš mažesnio oksigeną. Abudu gasai bus viename cilinderyje ir tokioju jau proporcijoj, kaip laikosi abudu ir tverdami orą; gasai tie pripildo cilinderį C iki ženkliui; nė jokio mato-

Pripildymas oksigeno ir azoto cilinderį C.

mo persikeitimo prie to negalima patėmyti, nebūna nė išlimo, kaip paprastai buvo prie chemiškų susijungimų. Pažiūrėkime, ar sumaišymas turi oro ypatybes. Grūzdanti balana neužsidega jame kaip tai atsitinka įdėjus ją į oksigeną ir negėsta teip greitai kaip azote, gėsta palengva kaip ir ore. Ki-

Oxygenas ir azotas pripildo cilinderį C.

toki mėginimai pertikrino, jog sumaišymas turi visas oro ypatybes. Taigi oras yra fizisku sumaišymu oksigeno ir azoto.

Apie tai galime persitikrinti dar kitoki būdu. Oro sudėtiniai tirpsta vandenyje nors ir gana sunkiai. Gyvenančioms vandenij žuvims reikalingas oras teip jau kaip ir sausžemij gyvūnams. Jeigu virinant vandenį prasalinti iš jo dalį oro, tai tokiame pervirintame vandenyje jau azoto nebūna keturissyk daugiau, bet proporcija bus 1:2, o ore 1:4, kaip paprastai buvo, kadangi mat oksigenas greičiau tirpsta vandenyje negu azotas. Kvortoj vandens prie 15°C sutirpsta 6,3 kubiški centimetrai azoto ir 11,7 kubiškų centimetrų oksigeno, taigi beveik du syk daugiau.

Oxygenas butinai reikalingas lygiai augmenims kaip ir gyvūnams ir žmogus be jo negali apsieiti; bet jeigu oras susidėtų iš vieno oksigeno, tai visi gyvybės apsieišimai, kaip ir daugelis kitokių apsieišimų būtų visai kitokiais, viskas atsitūtų kitaip. Musų atlikti mėginimai su oksigenu duoda jau apie tai šokių tokių supratimą. Balana, žvakė, liampa sudegtų visai į porą sekundų, o dabar jos dega gana ilgą laiką. Nupuolusi ant grindų deganti kibirkštis uždegtų akies mirksnyj visą musų gyvenimą, sudegtų viskas, sudegtų ir geležis. Mes butime nuolatini pavojuje, mažiausia kibirkštė galėtų mus istumti į liepsnos jures. Tik primaišytas ore azotas silpnina veikmę oksigeno ir ją reguliuoja.

Ore, apart azoto, yra vandens garai ir anglinė rūgštis.

Kaip jau sakėme, 100 apėmio dalių oro yra 99,12 apėmio dalių oksigeno ir azoto. Lieka 0,88 apėmio dalių kitokių oro sudėtinų, sudėtiniai tie yra — vandens garai ir anglė rūgštis. Kad ore yra vandens garai, lengva patėmyti: įneškime į šiltą kambarį (Toliaus bus.)

79 kuopa griebė į nagą C. sekretorių užtai, kad jis, 19 numeryj "Atskaitos", parodė, kaip socialistai kenkia S. L. A. Geri darbai šviešos nesibijo, o jeigu socialistas nenori, kad jį peiktinus darbus visuomenė žinotų, tai ar negeriau būtų tokių darbų nedaryti, nes peiktinų darbų nieks negiria, tai kodėl 79 kuopa nori prispirti Central. sekretorių tą daryti? 79 kuopa sako: "Lai įvyksta tarpe musų tautos meilė, brolystė, lygybė ir vienybė!" Jeigu iš tiesų su tokia meile tą straipsnį rašėte, tai, turbūt, naujas budas vienyjimo vertas užpatentuoti. Jūs raginate visus prie darbo, o ant dirbančiųjų sa- trokštate broliškos meilės, brolių su broliu pūdote; jūs trokštate vienybės, o visus raginate į kovą, prie protestų, idant pasipil- ty visokių blaivinimų, tada jūs jautumėtės užganėdin- tais. Ar tokios jus tautiš- kos ir broliškos meilės trok- štate? Jūs pilną tiesą duo- date socialistams lipiti ant S. L. A. sprando, o ne vėli- nate nustumti. Patarlė sako: "už gerą visad piktu užmokna". Pasiekė tas ir Ta- reilą su Damijonaičiu, nors reilą su Damijonaičiu, nors

te... Raginate seimani rinkti delegatus tik susipratusius darbininkus. Jeigu neklus- tu, tai socialistai vadina supratusi, kurie prie jų pri- guli; tai dauguma tokių ant- seimo, kasžin, ar neįsimany- tų teip pasielgti kaip Phila- delphioj politiskame susiva- žiavime. Tada turėtų visi grį- žti visai nieko neįveikę. Jeigu išrinktų dar centralis- ką vyriausybę iš tokių, tai, kaip matyti iš visų jų straips- nių, jieimtų šokdyti visą S. L. A. pagal savo smulką, kaip pirma šokino mus kuni- gėliai.

Kuopos todėl turėtų elgtis labai atsargiai rinkdamos de- legatus. Aš socialistą gnuo- dojų ir remiu balsavimų die- noj, bet lietuvių socialistų neremiu, nes jie socializmo tiesas mynioja po kojų ir tuomi tik trukdo socializma- Man rodos, geriausiai būtų delegatus rinkti seimani tik vyrus daugiausiai besidar- buojančius kuopos ir abelnei S. L. A. naudai. Iš tokių vyrų išrinktas ir Cent. Komitetas netik Susivienijimą pa- stumėtu prysakin, bet ir vi- sus sanarius užganėdintų.

Prieglaudos namui su ko- lionija Susivienijimas pa- skyrė iš kasos \$500.00. Mie- li broliai ir seserys! Mes ne- zinome, katrais pirma turėsi- me į tą namą nueiti. Pritar- kim visi. Tegul seimas iš- tvirtis, kad kiekvienas sana- rų, išsėmus vaiką, įmokėtų po \$1.00 naudai tautiško na- mo su kolonija; įmokėjimą padalyti ant keturių bertai- nių, kas bertainis 25c. Nė- nejusime, o pamatytume, kad namą jau turėtume. Be- pinigų nieko nepadarysime. J. Butkus.

Is Pana, III.

Drangai 82 kuopos S. L. A. turėjo balių 29 d. sausio (laikraščiai ne paranku, iš Amerikos dagi, garsinti teip pavėlintas žinias kad ir Su- silven. reikaluose; tokios ži- nios lygiai tiek sveria ką druska po pietų. Rd.); daly- vavo veik visi čia nykščiai lie- tuviai; yra gražiai užsilaikę. Pelną turėjome 44 dol. ir 75c. Pinigūs tuos sekandiai pa- skirstėme: \$39.75 paskyrė- me naudai tautiško namo su kolonija; pinigai tie pasiųsti Centr. S. L. A. kasieriui J. Skritulskui; 5 dol. paskyrė- me kankiniams ir pasiūly- me kasieriui J. Paukščui. Geistina būtų, kad ir kitos kuopos teip jau pasidarbuo- tų, nes tautiskam namui tik pinigų reikia, be jų mes jo negalime turėti. Surinkimui gi pinigų reikia darbuotis, kiek tik kas įstengia. Tautiškas namas iš vieno reika- las bet viso Susv., todėl vi- siems jo sanariams ir reikia darbą pirmyn stumti, nes terp lietuvių ne truksta nu- žūdusių sveikatą darbinin- kų, jau negaliočių dirbti, kurių maistui ne kartą rei- kia kolenktuoti pinigai. Į- rengus tautiską namą, užlai- kypas vargšų mums ne kas- tuos daugians, negu dabar kaštuoja jų susilpimas.

Ištariam širdingą ačiū vi- siems dalyvavusiems. J. Dūbaitis.

Ukininko atsiskaitymas.

Artinasi rinkimai, antrą Valstybės Dumą, nors mes lietuvių mažai ką tikimės nuo pačios Dumos, tačiau turime priderančiai išnaudo- ti rinkimų laiką, ir neduot pasinaudot svetimiems gaiva- lams musų tiesomis, o tuo geriau priprasti prie rinkimų geriau išsilavint ir pažint rin- kimų tvarką, nors tie rin- kimai gana netikę ir suvaržyti. Nors mus tamsius valstiečius

visokiais būdais nori visi pa- traukti į savo pusę, bet mes nesiduokime apsigauti ir stengkimės gerai pažinti kas musų draugai, o kas musų siurbėles, kad po laikui nesig- galitumėm. Seinu "Šaltinio" išleistas atsiskaitymas mus persegeri, kad nerinktumėm ne socialistų, kurie priklauso in- teligentų, kurie priklauso de- mokratų partijai, o liepia rinkti žmones mokytus, gerai išsilavinusius ir tt. ir tt.

O išleistas atsiskaitymas buvusio pirmosios Dumos at- stovo p. Juozo Kubiliaus nuo Kauno gub., kaip jau turė- jusio praktiką, nurodo, kad į atstovus netinka nė kuni- gai, nė dvarponiai, kurie ru- pinais tik savo luomo ypatis- kais reikalais. Žinoma, ir ukininkų mažai tokių yra, kurie, turėdami augštesnį mokslą ir budami gerai išsi- lavinę ir apsišvietę, užsiimtų ukininkavimu: vargtų vargus vaikščiodami paskui žagrę, ar lietuvių prakaity prie dalgio ar prie spragilo, dėlto žmonės norėtų išrinkti iš tokio luo- mo, kurie patys kad ir nedir- ba, bet turi savo gimines, tė- vus, brolius ir seseris gyve- nančius ant mažų ukių ir pa- čius sunkiai dirbančius, o tas darbas atsiliepi ir ant teip vadinamųjų inteligentų nuo- minamų.

Tai tau, tamsus valstietie, ir užmezgę neatmezgamą mazgą; nė bėgt, nė rėkt ir tu, zmo- gus, zinokie, ko klausyti ir ką daryti: vieni žada dangų, o antri šviesą, žemę ir laisvę.

Tai, vyruči, čia reikės pa- galvoti, kad ką nors "išdu- moti", bet apgalvojus, žmo- nės susitarė rinkti tuos, kurie žada šviesą, žemę ir laisvę, tai yra svietiskus inteligentus, o paskui, sako, kai gausim šviesą, žemę ir laisvę, tai bus lengviau ir į dangų užsitar- nauti, nes ir patarlė sako: kad "neduok Dieve didžio turto, tai užmiršiu Tave, o didžio ubagystę praeikis pat savę". Dėlto tai žmonės apgalvojo ir nutarė rinkti kaip tu turinčius tiesą daly- vauti rinkimuose ir turinčius pigulintį ceną Gudelių valstiečių. —1. Kazį Grinių, daktarą, gyvenantį Senapi- lė, kuris turi atsakantį ceną kaime Selemoj Budoj. Dak- taras Kazys Grinius į sąrašas įneštas ir jau užtvirtintas. 2. Petras Leonas, juristas, gyvena Kaune, turi atsakan- tį ceną kaime Leskevos — abudu Gudelių valstiečių, Senapilės pavieto. Saraso- šės abudu užtvirtinti, dėlto Gu- delių valstiečių valstiečiai ir stato abudu garbiamus tau- tiečius į kandidatus, kaip tu viršininkus baigusius aug- tesnį mokslą su gera iškalba, užsitarnavusius visuomenėje gera varda, daug tautos labui veikusių ir šįdien veikian- čius, o dėlto daug ir nuken- tėjusius už visuomenės gero- kų, jau negaliočių dirbti, kurių maistui ne kartą rei- kia kolenktuoti pinigai. Į- rengus tautiską namą, užlai- kypas vargšų mums ne kas- tuos daugians, negu dabar kaštuoja jų susilpimas.

Pasargą. Valstiečiai, neapsigaukime, išrinkime tiek kandidatų, kiek kiekvienas valstiečius turi tiesą išrinkti, kad neapgalėtų mus dvarpo- niai lenkai. Gudelių valstie- čius vidutinio didumo, maža- žemių 348, o be 2 nuo maža- žemių, turi tiesą išrinkti 43 vyrus rinkėjus į pavieto su- silavijimą; be jų, kurie turi mažiau per 20 margų, yra tu- rinčių daugiau kaip 20 mar- gų žemės, turinčių tiesą daly- vauti rinkimuose 254. Ku-

riems priguli daugiau kaip 86.070 margų, dėlto ir gali iš- rinkti 53 rinkėjus. Todėl kiekvienas valstiečius turi iš- laiko darsiznoti, kiek turi tiesą rinkti kandidatų rinkė- jų, o tasyk mus niekas neap- galės, ką norėsim — tą išrin- sim, nes mus, ukininkų, dau-giau, tik reikia vienybės, o vienybėj tai mūs galybė.

Kandidatus pasiskirkime pirmiausia prieš rin- kimus; kandidatai žmonės turi but dori, ne girtuokliai; apsišvietę, skaitę nuo seniau laikraščius, kad nebūtų juo- dasimčiai, kad klausytų, ku- rie geriau supranta ir ne- tykų, kad kas į gerkles įpil- tų magaryčių (baltakės), kaip dabar dedasi laike rinkimų virsačio; teip elgdami, iš- rinksime tinkančius atstovus abudu lietuviu nuo Suvalkų gub. Šituo dalyku reikia užsiminti tiems, kurie skaito laikraščius; geriausia būtų kad mūs virsačiai išaiškintų žmonėms, kiek kuris valstie- čius turi tiesą rinkti rinkėjų.

Bet nelaimė: mūs virsa- čiai, daugiausia išpirkę per magaryčius, žiuri tik savo ki- senės, o ne žmonių gerovės; daugumas jų neskaito nei dienraščio, nė laikraščio ir aklas aklo negali vesti, nes abudu nemato. Dėlto bro- liai tautiečiai, kam rupi žmonių labas, tautos apgini- mas, platykime tą idėją rin- kimuose, nedrebėkime už sa- vo kailį, o tikrai laimėsime. (Is "V. Z.") J. S.—a.

Pirmutiniai rinkimų žingsniai.

Dumos rinkimai pačiam karštume. Jau išrinkti val- stiečių, darbininkų ir mažu- jų savizemių igaliojiniai. Kaip tie rinkimai praėjo, da- neturime tikrų žinių, bet ir iš to, ką turime, jau galime šitą pasakyti. Valdžios tar- nai suteikia žinias, kad val- stiečių igaliojiniai beveik vi- si išrinkti dešinieji, tai yra valdžios šalininkai, laikra- čių gi korespondentai visai kitaip apie tai rašo. Negali- ma, sako, teip greitai spresti apie valstiečių priklausymą tai ar kitai partijai, kaip tai daro valdžios atstovai. Kiti jų, nors būtų „patis dešinie- jė“, bet užėjus kalbai apie žemę ir laisvę, visuomet pri- sėdės prie tų, kurie kovos už tą žemę ir laisvę. Buvo atsi- tikimai, kur jau stačiai pri- rodė laikraščių koresponden- tai, kad meluoja valdžios tarnai, tokias žinias paduo- dami, ir dabar jie patys jau truputį atsargesni pasidarė: Viatkos ir Saratavo guberni- joj jau ir pagal jų suteikia- mas žinias trečia dalis val- stiečių igaliojinų — tai susi- pratę socialistai-revoliucio- nieriai ir socialdemokratai; paskutinės telegramos prane- ša, kad Vladimiro, Kursko, Smolensko ir Voronežiaus gubernijose teip pat išrinkti kairieji, tai yra aiškūs prie- šai. Dargi mažųjų savizemių susivaziavimuose daugelyje vietų Maskolijoj išrinkti kai- rieji.

Iš Lietuvos jau teip pat mės turime šiek-tiek žinių. Teisybė, tų žinių iki šiol da- nedaug, bet ir iš jų jau gali- ma šokių-tokių išvedimus daryti. Iš Šiaulių pavieto turime žinias iš 13 valsčių, ir iš išrinktųjų ten igalioji- nių 8 stovi arti Lietuvos So- cijaldemokratų Partijos (L. S. D. P.), 9 kairieji, 5 neaiš- kūs ir 4 kuniginiai; iš Pane- vėžio pavieto turime žinias iš 3 valsčių: 1 igaliojinis priguli prie L. S. D. P., 1—arti- stovi, 2—kairiuoj, 1—neaiš- kus ir 1—kuniginis; iš Uk- mergės pavieto turime žinias

iš 8 valsčių: 1—igaliojinis priguli prie L. S. D. P., 8— kairieji, 1—neaiškus, 6— kuniginiai. Kituose valstiečiu- se, kaip girdėt, rinkimai teip- pat neblogiausiai išėjo, tik Vilniaus gubernijoj gali ne- geresni, kaip pernai, išeit.

Miestų darbininkai rin- kimos pasirodė visai susipra- tę: beveik visur jie rinko kairiuosius, daugiausia soci- jaldemokratų ir socialistus-revoliucionierius. Peterbur- ge: iš 232 darbininkų igalioji- nių išrinkta 55 procentas so- cijaldemokratų (vadinasi, ant 100 išrinktųjų išpuola jų 55) ir 30 procentų socialistų-re- voliucionierių; tokiu būdu socialistų išrinkta Peterbur- ge 85 procentas, arba 197 igaliojiniai Maskvoj: iš 313 igaliojinųjų perėjo 184 soci- jaldemokratai, 21 sociali- stas-revoliucionierius, 23 kai- rieji, 23 bėpartviniai val- džios priešrinkininkai, bet ne kai- rieji, 48 vidutiniai ir caro valdžios šalininkai, kiti ne- aiškūs. Odesoj išrinkti 35 socialdemokratai, 6 sociali- stai-revoliucionieriai, 3 juo- dasimčiai, kiti bėpartviniai kairieji. Baku (Kaukaze): iš 100 igaliojinųjų visi kairiu- jų partijų. Tiktai Varšavoj darbininkų igaliojinų dau- guma — bėpartviniai ir tai dar labiau užjaudę buržu- jams-tautininkams, negu so- cijaldemokratams; kai-ku- riuos iš jų galima sulgyti su juodašimčiais. Teip išėjo Varšavoj darbininkų igalio- jinių rinkimai, kadangi sti- priausioji Lenkų Socialistų (P. P. S.) partija ir šituos dumos rinkimus boykotuoja.

Kai-kur jau buvo ir pavie- to miestų rinkimai — ir ten visur perėjo didžiama kairiu- jų igaliojinių.

Ir tokius rinkimų vaisius mes matome, kad ir begalo siuto valdžios tarnai, kiek galėdami, susiaurinio darbi- ninkams ir visiems rankpel- niams tiesas, visai uždraudę priešrenkamąją agitaciją, — vieni tiktai juodašimčiai ir tikrieji dabartinės valdžios tarnai galėjo atvirai savo darbą varyti. Ir kaip tie pa- tįs rinkimai ejo? Jau seniai daugybėje vietų pradėjo areštuot labiau susipratusius rinkėjus, o dabar tą patį pradėjo daryti ir su išrinktai- siais. Iš Gardino, Žitomi- rio, Kijevo, Voronežio, Tulos; Saratavo ateina žinios apie igaliojinių areštavi- mą, norint jų ypata turi but neliečiami. Daugybėje vėl vietų atmetami rinkimai ir nauji daromi, žinoma, teip- pat tose vietose, kur blogiau- siai valdžiai išėjo. Bet rin- kėjai jau žino, su kuo turi reikalą, ir savo daro. Štai Saratavo gubernijoj policija norėjo suimt išrinktųjų igalio- jinių, bet valstiečiai ap- gynė juos ir į savo globą pa- ėmė. Kijevo gubernijoj ke- liuose pavietuose valstiečiai sustatė igaliojiniams nutari- mus. Ten reikalaujama, kad būtų panaikintos luomų ir tautų privilegijos, įvestas mokeskis nuo pelno, kad mi- nisteriai ir kiti valdininkai atsakytų už savo darbus, kad būtų visai nuimta bausmė nuo visų politikos prasikal- tėlių ir išnaikinta mirties bausmė....

Nieko negelbėjo valdžiai nė tas begalinis laikračių persekiojimas ir juodašimčių rastų platinimas, nė profes- jonaliųjų darbininkų sąjun- gų uždarinėjimas, nė padidintoji sargyba, kratos, areš- tai, karo lauko ir kt. ir kt. Šitie rinkimai da- aiškiau parodo, kad tik sau- jėlė dykduonių testovi už- senąją valdžią, o visi gyven- tojai eina prieš ją ir nori kuogreičiausiai nuo jos atsi-

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

Numeryj 6 "Lietuvos", Springfield, Ill., 79 kuopa S. L. A. bara Centraliską Komitetą už repildymą pri- deryčių. Tas iš dalies tei- sųbė; ypač apie prezidentą galima sakyti, kad jam rūpė- jo vien tik tas \$100.00, kurį seimas paskyrė. Prezidentas užtai turi pildyti priderystę, o jeigu jų nepildo, tai sei- mas gali jam ir nemokėti. Tas būtų visai teisingai.

79 kuopa, Komisija Kny- gų uždvedimo, Dr. Zelvenę, iš- teisina, bet kodėl, tai nema- tyti: jos sanariai turėjo eiti kitur, kad juos pamokytų kaip knygas užvesti, jeigu būtų mokėjus arba norėjus, tai ir viena Dr. Zelvenė bu- tų tą darbą atlikus (turbūt viena atlikti neturėjo tiesos. Rd.). Matomai tas visiems šiek te rūpėjo. Ir seimas padarė klaidą: juk ta komi- sia buvo 20-to seimo New Britaine aprinkta; jeigu per- metus nieko nenuveikė, tai kam 21-mas seimas jiems pa- vedė tą darbą?

Komisija aprinkimui vie- kos tautiškai kolonijai juk ir raportą išdavė; jeigu tas ne- užganėdina, tai ant sekandio- mo gal išduos geresnį.

79 kuopa griebė į nagą C. sekretorių užtai, kad jis, 19 numeryj "Atskaitos", parodė, kaip socialistai kenkia S. L. A. Geri darbai šviešos nesibijo, o jeigu socialistas nenori, kad jį peiktinus darbus visuomenė žinotų, tai ar negeriau būtų tokių darbų nedaryti, nes peiktinų darbų nieks negiria, tai kodėl 79 kuopa nori prispirti Central. sekretorių tą daryti? 79 kuopa sako: "Lai įvyksta tarpe musų tautos meilė, brolystė, lygybė ir vienybė!" Jeigu iš tiesų su tokia meile tą straipsnį rašėte, tai, turbūt, naujas budas vienyjimo vertas užpatentuo- ti. Jūs raginate visus prie darbo, o ant dirbančiųjų sa- trokštate broliškos meilės, brolių su broliu pūdote; jūs trokštate vienybės, o visus raginate į kovą, prie protestų, idant pasipil- ty visokių blaivinimų, tada jūs jautumėtės užganėdin- tais. Ar tokios jus tautiš- kos ir broliškos meilės trok- štate? Jūs pilną tiesą duo- date socialistams lipiti ant S. L. A. sprando, o ne vėli- nate nustumti. Patarlė sako: "už gerą visad piktu užmokna". Pasiekė tas ir Ta- reilą su Damijonaičiu, nors reilą su Damijonaičiu, nors

reilą su Damijonaičiu, nors

kratyti. Bet ir dabar da vi-
sai ne nemanoma jį nusileist, o
akies užmerkusi, ausis užsi-
kimšusi, vis brenda ir brenda
tolyn per nekaltą žmonių
kraują ir ašaras, sodžių de-
gėsius, kartuves ir išbadėju-
sųjų žmonių lavonus.

(Iš „Skardo“)

Kokie yra mūsų reikala- vimai, ir argali juos duma išpildyti.

Sunkus, nebepakeliamas
jungas, prisilėgęs laiko miesto
ir sodžiaus darbininkus ir
visus rankelinius, kurie, ne-
sisamdydami darbininkų, iš
savo rankų darbo duoną val-
go; sunki našta prisilėgusi ir
tuos mažuosius ukininkus,
kurie, kad ir samdosi kokį
darbininką, bet patį teip-
pat, kaip jaučiasi, dirba ir
nieko neturi. „Ką daryt —
teip jau Dievas davė: visu-
met teip buvo ir bus“ — il-
gai kalbėjo to jungo prisilėgę
ir ponų ir kunigų apjakinti
žmonės, bet ant galo ir jie
suprato, kad ne Dievo duota
tie vargai, bet pačių žmonių
silpniesiems ant sprando už-
krauti. Suprato tai žmonės
ir iš visų pusių pradėjo siųst
vyresnybei prašymus (peti-
cijas), kuriuose išdėstė jo
savo reikalus, — daugelis iš
jų da tikėjosi, kad prašymais
ir maldavimais galima ko
nors pasiekti, bet apsiriko jie.
Skandiniai atsimokėjo už
tą savo nesupratimą Peter-
burgo darbininkai. Jie šio
pas carą, užtarimo, prašyda-
mi, šio, kryžių ir caro ir ca-
rienės paveikslus prysakyti
nešdami. Jie nešė carui pra-
šymą, po kurio pasirašė 100
suviršum tukstančių žmonių.
„Mūsų gyvenimas, — rašė jie,
— tai tikra katorga, užmo-
kestis už darbą — tai trup-
iniai nuo turtingųjų pabri-
kantų stalo. Iš mūsų visi
tyčiojasi — ir pats ponas, ir
meisteris, „čėnaukininkas“, ir
paskutinis policijos tarnas,
mums neleidžia nė susirinkti
atvirai ir pasikalbėti apie sa-
vo reikalus; užtai, kad mes į
savo sąjungas telkiame, mus į ka-
lėjimus kiša ir ten visai mus
kankina“... Neuzmiršo Pe-
terburgo darbininkai ir savo
brolių bežemių ir mažesniųjų
valstiečių: jie labai gerai ži-
nojo, koks vargingas jų pa-
dėjimas, užtai ir už juos sa-
vo žodį pasakė, — pareikala-
vo jiems žemės ir laisvės.

Bet kas gi turi įvykinti tas
permainas? Žinoma, ne da-
bartinės mūsų valdžia, kuri
tik žiuri, kaip da didesnę
naštą ant žmonių pečių už-
krauti, o tik tokia valdžia,
kaip yra kituose kraštuose —
visų žmonių, turtingų ir be-
turčių, mokintų ir nemokintų,
vyrų ir moterų, išrinkta
valdžia. Bet dabartinė mu-
sų valdžia karėvinių kulkonių
ir durtuvais sutiko ir tą ne-
kalčiausią darbininkų prašy-
mą, ir nuo to laiko jau nebe
prašyt, o reikalauj tie visur
pradėjo. Ir tos skerdynės
atbalsiai aplėk visą plačią
Maskolijos valstybę, atidarė
akis miesto ir godžiaus
skriaudžiamiesiems, palietė
teip pat ir Lietuvą. Jau ma-
žiausios vilties nustojo jie
ko nors sulauksią nuo dabar-
tinės mūsų valdžios, o visą
savo atydą atkreipė į dūmą.
Ir, ištikrųjų, jau plaukia
į dūmą iš visų pusių
reikalavimai. Svarbiausieji
iš jų yra tokie:

1. Tuojaus turi but sugrą-
žinti iš ištėrimo ir paleisti
iš kalėjimo visi, nubaustie-
jie senosios valdžios už kovą
su ta valdžia, ponais pabrikan-
tais, dvarininkais ir kunig-
gais.

2. Turi buti duota laisvė
visiems, o ne tik tai turti-

giems, sir valdžios tarnams,
laisvai susirinkti ir laisvai
apie visą ką kalbėti, laisvai
laikraščiuose ir knygoje ra-
šyti ir juos platinti; nieks
neturi buti persekiojamas ir
į kalėjimą kišamas už savo
pažūras; kiekvienas gali,
kaip sau nori, tikėt arba ir
visai netikėt. Turi but lei-
sta visokias sąjungas kurti ir
streikus kelti. Joks valdžios
tarnas ir jokie ypatingieji
įstatymai negali susiaurinti
šių laisvių, užtai turi buti
tuojau išnaikintos visokios
padidintosios sargybos, karo
metas ir karo laiko teisimai.

Visi tie budeliai, kurie iki
šiol be jokios atsakomybės
šaudė, mušė ir visai kanki-
no žmones, plėšė ir degino
sodžius, gėdino moteris ir
jaunas mergaites, visi jie tu-
ri atsakyti prieš teisną žmo-
nių teismą. Mirties bausmė
turi but visai panaikinta.

3. Pamatiniai valstybės
įstatymai turi buti mums ne
senosios valdžios duoti, bet
žmonių atstovų sutaisyti; tam
tikslui turi but susauktas vi-
suotinu, lygiu, tiesiu ir slap-
tu balsavimu išrinktas Istei-
giamasis Seimas.

4. Visi valdininkai, prade-
dant nuo mažiausiojo, o bai-
giant didžiausiojo, turi but
pačių žmonių renkami ir jų
atstatai. Už savo darbus
jie visi; lygiai su kitais žmo-
nėmis, atsako prieš žmonių iš-
rinktąjį teismą; ministeriai
at-ako prieš seimą.

5. Kiekvienas kraštas, ne-
peržengdamas pamatinių val-
stybės įstatymų, gali savo
seime, išrinktam visuotinu,
lygiu, tiesiu ir slaptu balsa-
vimu, pats savo reikalais ru-
pintis ir, kad tik gali, da
labiau tinkamus darbinin-
kams ir visiems rankpel-
niams įstatymus leisti. Gu-
bernijos, pavietai ir valsčiai
teip pat turi but rėdomi vi-
suotinu, lygiu, tiesiu ir slap-
tu balsavimu išrinktos val-
džios.

6. Visos tautos ir kalbos
turi turėti lygias tiesas. Kiek-
viena tauta pati savo reika-
lais rūpina. Visose val-
džios įstaigose turi but lygiai
vartojamos visos vietinių gy-
ventojų kalbos.

7. Visa didesniųjų dvari-
ninkų, valdžios, caro ir jo
giminės, cerkvių ir bažnyčių
žemė, girios ir vandens, turi
but be jokio išpirkimo atim-
ta ir pavesta kiekvieno kra-
sto seimui, kuris turi ją su-
vartoti bežemių ir mažes-
niųjų naudai. Servitutai ir
įvairiosios atimosios nuo
žmonių žemės turi but jiems
sugrąžintos.

8. Turi buti visai atmesti
nukėlimieji mokesčiai ant
reikalingiausių gyvenime
daiktų, kaip antai: druskos,
dektukų, cukraus ir įvesti
mokesčius nuo pelno. Visai
turi buti panaikinti monopo-
liai ir visokių svaiginančių
gėrimų pardavinėjimas.

9. Atitraukta nuo žmonių
ir ištirkinta kazarmėse, tur-
tingųjų reikalų apgineja,
dabartinė armija turi buti
išnaikinta ir į jos vietą įve-
sta milicija, prigimtamjam
savo krašte tarnaujanti.

10. Vaikų mokymas turi
buti visiems priverstinas ir
neapmokamas. Kad mokslo
vaisiais galėtų naudotis ir
gabus beturčių vaikai, rei-
kia teip viską įtaisyti, kad
jie gautų už dyką knygas ir
visą užlaikymą. Mokinama
turi buti vietinių gyventojų
kalba.

11. Turi buti išleisti tam-
tikri įstatymai darbininkams
apsergėti: aštuonios darbo
valandos miesto ir sodžiaus
darbininkams ir įvairiems
tarnaujantiems, 42 valan-
dos per nedėlią pasilios; ne-
begalintieji dirbti, kokiai

nelaimai atsitikus ar senat-
vės susilaukus, darbininkai
ir visi rankeliniai turi gauti
pensiją; pačių darbininkų iš-
rinkta inspekcija turi sau-
goti juos nuo pabrikančių,
dvarininkų ir visokių kito-
kių išnaudotojų išnaudoji-
mo.

Tai tokie svarbiausieji
reikalavimai buvo ir tebėra
statomi susipratusių dar-
bininkų ir mažesniųjų val-
stiečių, bet ar galima bus
juos šio antrojo dūmo pa-
siekti? Pirmoji duma jau
daug ko mus išmokino: ji
daug mažesnius pastatė rei-
kalavimus senajai valdžiai,
bet ir tie jos reikalavimai
ant popieros tepaliko; o ku-
met plačiai pradėjo kalbėti
duma apie žemės klausimą,
ji visai buvo išvaikyta.

Tas pats likimas laukia ir
antrosios dūmos, jei tik ji
nusižeminusi, nenorės patai-
kant senajai valdžiai. Bet
kolei jos da neišvaikys, ji
gali nevieną smugį jai su-
teikt. O paskui nuo pačių
žmonių priguli, ar bus tei-
pat, kaip ir pirmoji, duma
išvaikyta, ar ne: jie gali ne-
leist valdžiai to padaryti.

Kuomet valdžia pamatys, kad
už dūmą, kaip vienas, stoja
visi prispaustieji ir išnau-
dotieji, ji neišdris jos išvai-
kyti, o jei ir išvaikytų, tai
skaudžiai turėtų atsimokėti
už tokius savo darbus. Per-
matydami tai, mes turime ru-
pintis kuostiprūsiais ryšius
užmegsti tarp savęs ir busi-
mos dūmos, turime tuoj pra-
dėt susirinkimus daryt ir
siųst savo atstovams jų uta-
rimus ir reikalavimus, — tam
tikslui galima paimt, papil-
džius kad ir aukščiausi min-
tuosius reikalavimus. Ku-
omet susirinks duma, reikės
mums kuodaugiau susirin-
kint daryt ir juose apsar-
stint kiekvieną dūmos uta-
rimą, o reikalui atėjus, už-
stoti už ją ir jau užstoti ne
tik gražiais žodžiais, bet ir
darbais. Tuomet ir išdėsty-
tusius augščiaus reikalavi-
mus mes galėsime daug grei-
čiau įvykdyt.

Gandras.

Iš „Skardo“).

Užmušėjas.

PARAŠE LUDWIG THOMA.

Pirm kelių sanvėlių vėl
mačiau vieną užmušėją.

Buvau Stadelheimo kalėji-
me kaip prasikaltėlis. Ka-
da mane ant kiemo vedavo
pasivaikštinėti, turėdavau
pereiti ilgą koridorių, kurio
gale buvo teip vadinamų
„griėsininkų“ kamaraite.

Viršų durų yra prikalta
maza baltá lentutė su para-
šu: „delikventų kamaraite“
(t. y. sunkiai prasikaltusių
arba užmušusių kamaraite).
Mat, kaip čionai yra užvei-
ždos kambarys, direktoriaus
kambarys, maldymo kamba-
rys, teip yra ir delikventų
kambarys, įstatymiška tvar-
ka teipgi reikalauja, kad ant
durų būtų parašas, pažen-
klinas, kokiam mierui kam-
barys pašvėstas.

Ne kartą budavo kamba-
rys atviras, ir aš galėjau pa-
žiūrėti, kaip čia išrodo.
Buvo tai tuščias kambarys,
su vien reikalingiausiais ra-
kandais.

Ant sienos kybo kryžius
su nukryžvotuoju; ant žemės,
arti kryžiaus, padėta maldos
lentelė. Ir nekaltasis Jezus
Christus, kuris, be abejonės,
gyvendamas, nematė nė jo-
kio pasmerkimo myriop, turi
čionai prisizūrėti susigrau-
žiams ir kankynėms užmuš-
to, uždaryto keturias dešimt
aštuonioms valandoms tame
mirties kambaryje!

Prie vienos sienos kamba-

rio pastatyta lova, prie an-
tros sofa.

Sotą paskirta kapucinui,
kurio padėjim yra nusidėję
suraminti paskutinėse dvi-
jose dienose. Kokiu būdu
kunigas užmušėjystą, padaro-
mą valdžios, su savo religijos
mokslo sutaiko, pasakyti ne-
galiu.

Vienok šis sutaiko.
Jis turi tam tikrą, išdirbtą
valandų planą, sulg kurio
jis veikia, atlikdamas savo
nemažonį darbą.

Tiek ir tiek valandų bal-
siai melstis, tiek ir tiek
valandų daryti „apmasty-
mus“, tarpe to nueiti bažny-
čion, kur išdėtas visų šven-
čiausių priėmimas sakramen-
tų ir tada vėl melstis.

Tuom tarpu yra Jezus
Christus apsudytas prisikal-
styti kaip jo religija, jo mok-
slas, gerai prie sanlygų,
prie reikalų pritaikomas ir
kaip kunigas nuolatai prasi-
kaltėliui Jo varde užtikrin-
ja, kad Dievas atleidsia nu-
sidėjęliams.

Visi jojo užtikrinimai yra
griežtai priešingi pasielgi-
mams žmonių, kurie prasi-
kaltėliui neatleidžia, bet ly-
giai šonų valandą ir trisde-
šimt minučių galvą nukerta.

Tas tai reiskia — religiją
ir krikščionystę.

Teip, o pro tąją liekaną
vidurinių amžių praeidavau
kasdien po vieną kartą.

Lapkričio mėnesyje skal-
čiau laikraščiuose, kad Sta-
delheime sėdi užmušėjas, ku-
ris pats save išdavęs teisda-
rystai.

Jis buvo kalėjiman pate-
kęs už koki ten labai mažą
prasikaltimą, keletą dienų
išbuvęs kalėjime, parašė lai-
šką savo tėvams. Laišką pa-
minėjo, kad tėvas, pakavotų
jojo valią, kad niekas nera-
stų jo turinio ir ant jo neuž-
vestų kaltę už žmogžudystę,
papildytą Svabijoj.

Laišką padavė neuždarytą
teipgi vienam iš prasikaltė-
lių, kuris tapo atleistas; ne-
šėjas laiško apskundė jį tei-
smui.

Policija padarė kratą tėvų
namuose, atrado paminėtą
valizą ir joje neužginamus
davodus papildytos žmogžu-
dystės: turtus užmuštosios
ir kruvinus drabužius.

Skaitant šią žinią laik-
raščiuose, užmušėjas dar nie-
ko apie tai nežinojo.

Ji tuojaun atskyrė nuo kitų
prasikaltėlių, o tas atskyr-
mas padarė jį labai neramiu.
Jis padavė raportą ir meldė
kalėjimo užveždos paaiškin-
ti, kodėl jį atskirai uždarė?

Jis negavo nė jokio tikro
atsakymo ir kelias dienas
kankinosi nežinia; ant galo,
vienok, pribuvo tyrinėtojas
ir pradėjo jį kvošti.

Liedamas ašaras, prasika-
telis prisipažino.

Vieną dieną aštadienijei va-
ziavo jis dviračiu; toli ant
kelio pamatė beinancią seną
moterišką arčiau prie jos
privaziavęs, apėmė jį staiga
mintis, moterišką užmušti.
Jis nusėjo nuo dviračio, už-
mušė moterišką ir paėmė jos
turtus, kelias markes grynų
pinigų, rožių vainiką ir mal-
daknygę.

Ir prisilino niekeno ne-
patėmytas.

Net ir laikui prabėgus
nieks nenužūrėjo, kad jis ga-
lėtų buti tos moteriškos už-
mušėju, nes jis buvo tykus,
ramus vaikėzas.

Aš mačiau jį jo kambaryje.
Buvo tai augalotas vaikė-
zas, apie dvidešimtų metų.

Is jo išžiūros negalima buvo
matyti nė mažiausios žymės
palinkimo prie muštynių ar
piktadėjystų. Bet kvailu-
mas buvo tokia žymė ant jo
veido ir kalbos išpaudęs,
kad perėjimas kaktos į nosį
priminė avį.

Teip pat kvailumas bavo
matyti pastyrusiose, be gyvu-
mo, akyse.

Vaikėzas šio pasieniais sa-
vo kamaraitės kaip sugautas
laukinis gyvulys.

Ant galo jis atsisėdo ir
pradėjo verkti kaip nubau-
stas mokykloje vaikas.

Aš nenorėčiau buti jojo
teisėju.

Kelias vedantis į delikven-
tų kamaraite yra vos apie
dešimtis žingsnių nuo jo ka-
maraitės.

Ar ir jį ten uždarys, pa-
baigus visus formaliskumus
įstatymo?

Ar matys nekaltas Jezus
Christus ir šitą kvailą veidą,
apimtą baimės, jį jį bežiuri-
ti?

J. Ilg.

Atsakymas Dr. Socijalisto.

Naugatuk ir Union City,
Con. Patėmėjau Draugo Soci-
jalisto rastą apie mano ypa-
tą: buk aš esu veidmainys ir
stoju prieš socializmą. Bet
ar ne paties buvo įkalbėta
neatsilikti nuo kitu miestų?
Tamista pasirodė svečiu mu-
sų mieste, o gerai žinome,
kad per tą laiką darbavaisi
kuopoj, kurią patį sutvėrei,
o kitas visas organizacijas:
klubus, draugystes nieki-
nai. Kodėl Tamista atsalai
šių vasarą? Tamistos buvot:
vienas raštininku, kitas or-
ganizatorium. Kaip susirin-
kimo reikdavo sneiti, tai ne-
vieno nebudavo, negalėdavom
į svetainę įeiti, turėdavom
grįžti namon, į svetainę ne-
leisdavot, jus turėjot raktus.

Bet vis šiaip teip užsimokė-
jom mokesį, o Tamistos,
o kaipio tikri vadai, per 4
mėn. pasilikot pinigų kuop-
os. Gavom iš „Kovos“ re-
dakcijos pranešimą, kad už
4 mėnesius neužsimokėję, o
mūsų viršininkai laikosi pi-
nigus. Nors Tamista užmo-
kėjai į Centro kasą, bet užgi-
mė tarp mūsų nesutikimai.

Tas but nieko, bet nereikia
kito šmeitų už savo kaltes.
Tamista sakai: J. Bekeraitis
užklausė susirinkusių. Teip,
užklausiau, nes girdėjau, kad
Tamista zadėjai išdraskyt
kuopą ir pats pasakei, kad
drg. Eimaitis neįrigulės, nes
zada grįžt tėvynei. Drg.
Žiuris ir Eimaitis atėjo susi-
rinkimo nesudrityti, bet iš-
ardyt kuopą, nors dar tris
draugai prisiraišyti norėjo;
judu nedavėta: mitingo lai-
kyti, gimė asabiški barniai,
ir kuopa likosi išdraskyta.

Tamista sakai, buk aš Dr.
Šliupą ant socijalistų kailio
parkviečiau; bet tai melas.
Ar ne drg. Eimaitis atėjo
manę paimti, eiti Dr. Šliupą
užprašyti? Aš ir ėjau ir ne-
mislėjau, kad Tamista suver-
si kaltę ant manęs. Draugas
Eimaitis buvo pasirengęs eiti
su Dr. Šliupu į diskusijas ir
užsikviest teip dar ir iš Wa-
terburio.

Pereituos rinkimuos, kaip
republikonas parodė 5 do-
liarius, tai mūsų organiza-
tijos kvietė visus ant re-
publikonų nominacijos po-
dirbtuvių langus lakstyda-
mas.

Tamista sakai, kad priki-
sau Waterburio socijalistus
ir Dr. Šliupą. Tas neteisy-
bė. Judu man prikišote
Šliupą. Sakai, jog pradėjau
keikti draugą Grinių. Me-
lagystė: už pirmas kalbas Gri-
nių pagiriau, bet Waterbu-
rij laikytą pripažystu hetin-
kancia susirinkime. Sakai:
aš išlindau iš socijalisto
kailio ir lindau į Dr. Šliu-
po kailį, atvirai šmeizdamas
socijalistus. Tas melagystė:
tokius kaip judu peikiau.

Sakota, buk pradėjau šmeiz-
ti „Kovos“ redaktorių, Lizdei-

1. L. S. D. P. Tas ne-
tiesa: aš sakiau, kad „Ko-
vos“ redakcija netur priimti
šmeizdinių korespondencijų,
nes yra mūsų organu, mes
galime pareikalauti, kad to
nebutų. Eimaitis sako, buk
konstitucijos mes nepildom.
Kodėl neparodo ko aš nepil-
dau? Sako, buk spyriau iš-
puolusią konstituciją. Tei-
sybė, spyriau, bet neišpuolu-
są, tik su piktumu mestą
man po kojų. Rašai, buk
D. F. Eimaitis palinkėjo ge-
ros pradžios. Tas neteisybė:
jis sakė, kad negalim kitą
kuopą sutverti, tik drg. Žiu-
ris sakė, kad ir 2 kuopas vie-
nam mieste galime sutverti.

Pavydi man laisvamanytos,
bet aš nepavydžiu niekam,
tegu buva kuom nori. Ta-
mistą norėtum buti caru,
norėtum, kad aš šokčiau pa-
gal Tamistos smulką. Ką
grazuom negalima prisne-
kėti, nereikia verst piktum-
mu. Sakai, buk aš sakiau,
jog laike antrų prakalbų Gri-
niaus ir Grigaičio kirs į kailį
kalbėtojams. Tas neteisybė:
aš tik norėjau parodyti pono
Griniaus pasiskundimą, buk
nieko per seimą negalė-
jo padaryt gero, 2 ypatos ne-
galėjo pergalėti 200. Man
rodo, kad ponas Grinius ne
suprato seimo ir didelių ka-
stų visuomenės paneštų. Ko-
dėl ponas Grinius nepasakė
pirm seimo, kad bus dideli
kaštai, tik po laikui apgaile-
stauja ir užmanytojus nieki-
kina. Argi Eimaitis užmi-
šo, budams Klubo preziden-
tu, kad buvo įnešta partraukt
kalbėtojų, kaip bus Water-
bury. Sakai, kad Eimaitis
užmanė sumesti revoliucijai.

Tas neteisybė, aš įnešiau, o
B. Žiuris sakė: kam darome
kolektą. Tai melas. Suri-
kai: kam demokratui. Aš
sakiau, kad skirs revoliucijai,
tai ir skyrė ne \$3.00, bet
\$5.00, jei but paskyrę tuos
\$3.00, tai ne but skyrę \$5.00.
Tamistos pykstate už tuos
\$3.00, o Tamistos nė cento ne-
davė, tik vasario 10 d. Klū-
bo susirinkime paraukavot po
25c. raštininkui, kurį pirma
niekinote, ir kitus atkalbinė-
jot, kad ne aukautų, nes ve-
gas. Gavę iš „Lietuvos“
radakcijos paaiškinimą, kny-
gyne iškretėt visas knygas
kaip caro žandarai. Kad
Klūbas uždribtus iš baltias
pinigus ne atidavė visus
revoliucijai, zadatė pakelti
protestą, bet tamistos nė
centu ne prisidėjo, kitų
pinigus sudėtus norėtumėt
siųsti, kur judviem patinka.

Žiuris, buvęs komitete, ir ne-
išpildė savo pareigų. Tas
parodo, kad buvo priešingu
tam. Mūsų Klūbas aukavo
ir kiek kalbėtojų buvo, vis
per mūsų Klūbą: Grigaičiui
kalbant, surinko \$10.42, bet
Klūbo vardo negarsinat, tik,
rašydami „Kovoje“, šmeizdai
su Dr. Šliupu į diskusijas ir
užsikviest teip dar ir iš Wa-
terburio.

Pereituos rinkimuos, kaip
republikonas parodė 5 do-
liarius, tai mūsų organiza-
tijos kvietė visus ant re-
publikonų nominacijos po-
dirbtuvių langus lakstyda-
mas.

Tamista sakai, kad priki-
sau Waterburio socijalistus
ir Dr. Šliupą. Tas neteisy-
bė. Judu man prikišote
Šliupą. Sakai, jog pradėjau
keikti draugą Grinių. Me-
lagystė: už pirmas kalbas Gri-
nių pagiriau, bet Waterbu-
rij laikytą pripažystu hetin-
kancia susirinkime. Sakai:
aš išlindau iš socijalisto
kailio ir lindau į Dr. Šliu-
po kailį, atvirai šmeizdamas
socijalistus. Tas melagystė:
tokius kaip judu peikiau.

Sakota, buk pradėjau šmeiz-
ti „Kovos“ redaktorių, Lizdei-

1. L. S. D. P. Tas ne-
tiesa: aš sakiau, kad „Ko-
vos“ redakcija netur priimti
šmeizdinių korespondencijų,
nes yra mūsų organu, mes
galime pareikalauti, kad to
nebutų. Eimaitis sako, buk
konstitucijos mes nepildom.
Kodėl neparodo ko aš nepil-
dau? Sako, buk spyriau iš-
puolusią konstituciją. Tei-
sybė, spyriau, bet neišpuolu-
są, tik su piktumu mestą
man po kojų. Rašai, buk
D. F. Eimaitis palinkėjo ge-
ros pradžios. Tas neteisybė:
jis sakė, kad negalim kitą
kuopą sutverti, tik drg. Žiu-
ris sakė, kad ir 2 kuopas vie-
nam mieste galime sutverti.

Pavydi man laisvamanytos,
bet aš nepavydžiu niekam,
tegu buva kuom nori. Ta-
mistą norėtum buti caru,
norėtum, kad aš šokčiau pa-
gal Tamistos smulką. Ką
grazuom negalima prisne-
kėti, nereikia verst piktum-
mu. Sakai, buk aš sakiau,
jog laike antrų prakalbų Gri-
niaus ir Grigaičio kirs į kailį
kalbėtojams. Tas neteisybė:
aš tik norėjau parodyti pono
Griniaus pasiskundimą, buk
nieko per seimą negalė-
jo padaryt gero, 2 ypatos ne-
galėjo pergalėti 200. Man
rodo, kad ponas Grinius ne
suprato seimo ir didelių ka-
stų visuomenės paneštų. Ko-
dėl ponas Grinius nepasakė
pirm seimo, kad bus dideli
kaštai, tik po laikui apgaile-
stauja ir užmanytojus nieki-
kina. Argi Eimaitis užmi-
šo, budams Klubo preziden-
tu, kad buvo įnešta partraukt
kalbėtojų, kaip bus Water-
bury. Sakai, kad Eimaitis
užmanė sumesti revoliucijai.

Tas neteisybė, aš įnešiau, o
B. Žiuris sakė: kam darome
kolektą. Tai melas. Suri-
kai: kam demokratui. Aš
sakiau, kad skirs revoliucijai,
tai ir skyrė ne \$3.00, bet
\$5.00, jei but paskyrę tuos
\$3.00, tai ne but skyrę \$5.00.
Tamistos pykstate už tuos
\$3.00, o Tamistos nė cento ne-
davė, tik vasario 10 d. Klū-
bo susirinkime paraukavot po
25c. raštininkui, kurį pirma
niekinote, ir kitus atkalbinė-
jot, kad ne aukautų, nes ve-
gas. Gavę iš „Lietuvos“
radakcijos paaiškinimą, kny-
gyne iškretėt visas knygas
kaip caro žandarai. Kad
Klūbas uždribtus iš baltias
pinigus ne atidavė visus
revoliucijai, zadatė pakelti
protestą, bet tamistos nė
centu ne prisidėjo, kitų
pinigus sudėtus norėtumėt
siųsti, kur judviem patinka.

Žiuris, buvęs komitete, ir ne-
išpildė savo pareigų. Tas
parodo, kad buvo priešingu
tam. Mūsų Klūbas aukavo
ir kiek kalbėtojų buvo, vis
per mūsų Klūbą: Grigaičiui
kalbant, surinko \$10.42, bet
Klūbo vardo negarsinat, tik,
rašydami „Kovoje“, šmeizdai
su Dr. Šliupu į diskusijas ir
užsikviest teip dar ir iš Wa-
terburio.

Pereituos rinkimuos, kaip
republikonas parodė 5 do-
liarius, tai mūsų organiza-
tijos kvietė visus ant re-
publikonų nominacijos po-

PAJIEŠKOJIMAI.

Pajieskau partnerio prie grosernės. Gero ir teisingo vyro, lietuviu nevedusio. Tokio, kuris supranta apie grosernės ir bučernės darbą, su 200 ar 300 dol. kapitalu. Turi mokėti angliskai ir lenkiškai, kad ir negeriausiai. Būna geras ir geroji veltis. Norinti daugiau džiaugtis tegul atsiskaita ant adreso: K. Zalegris, 907 Curtis ave., So. Baltimore, Curtis Bay, Md.

Pajieskau savo brolio, Juozapo Armano, Suvalkų gub., Senapilės pavieto, Veiverių gminio, Armaniškių dvaro Manan, kai jis gyvena Chicago, Illinois. Turiu labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: W. Arman, Care of C. Bromscoe, 3909 - 17th st., San Francisco, Cal.

Pajieskau savo draugės, Jievos Marčienės, Suvalkų gub., Kalvarijos pavieto, Rudaminos gminio, Gurocės kaimo. Perleis vasara, girdejav, pribuvo Amerikon. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: P. M. Petrakis, Collinsville, Ill.

Pajieskau savo pusėsėdės, Elzbičės Ilenčienės ir pusbrolio Kasparo Suleio. Abu Kauno gub., Sialiuų pav., Setkūnų vol., Bertuzių kaimo. Teipgi pajieskau Franciszką Vajlokauską, išs tos pat vietos. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: F. Vajloka, 542 N. Daller st., Dayton, O.

Pajieskau Petrą Babiniskį, Suvalkų gub., Kalvarijos pavieto, Krosnos, gminio, metę gminio, tamalio getono plauku, bisk gabintoju, kai toji ranka dreba. Kas ji kur užtemys melditu duoti man žinla ant adreso: Ignas Juskevičius, 51 N. 1st St., Brooklyn, N. Y.

Pajieskau savo dviejų brolių, Antano ir Juozo Taukevičių, Suvalkų gub., Sialiuų pavieto, Jie pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: Jonas Taukevičius, Box 10, Dietz, Wyo.

Pajieskau savo pacois, Onos Luberckienės, po tėvų Kigaltę, kuri 7 d. vairo prasišalino nuo mangs su Kaimėle, Runkalioje, palikdama du dukdiki: vienas 2 metų, o antras 6 mėnesių senumo. Kas juos užtemys teiks duoti man žinla ant adreso: Vinc. Luberckis, 701 S. Union st., Chicago, Ill.

Pajieskau savo deditį, Antano ir Petro Čiulinskį. Kauno gub., Telšiuų pav., Obaliu sodžiaus. Pirmas Antanas gyvena New Yorko valstijoje, o Petras Pennsylvanijos valstijoje. Jie pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: Stasys Čiulinskis, Box 94, Contrall, Ill.

Pajieskau vietos prie aptiekos arba prie kito lietuviško biznio. Teyneje mokinausi daktarystos. Suprantu gerai lietuviškai, moksliškai ir lenkiškai. Melditu atsiskaita ant adreso: Box 133, (All. Co.) Wilson, Pa.

Pajieskau savo draugės, Onos Puidokienės. Perleis metą buvo Brooklynje. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: John Puidokas, Box 186, Westville, Ill.

Pajieskau pusbrolio Heriaus Kleivinskį, Kauno gub., Raseinių pav., Andriaus vol., Aukšvio sodžiaus. 6 metai kaip Amerikoje, pirmasis gyvena Chicagoje ant South Morgan st. Teipgi pajieskau ir savo draugę, Izidurą Volančienę, girdejav, kad atstadiavo iš Skotijos Chicago. Jie pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: And. Szarkauskis, Box 15, Century, W. Va.

Pajieskau savo svogėrę, Antano Struolacį, Kauno gub., Raseinių pavieto, Erzyvilkos parapijos, Pavijaulio kaimo. Gyvena ilgą laiką Illinois valstijoje. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: Jos. Eitautis, 1819 N. 4th ave., Scranton, Pa.

Pajieskau savo draugę, Juozapą Kaulauką, Kauno gub., Sialiuų pavieto, Lukšė parapijos, Panadidū kaimo. Neseniai pribuvo Amerikon. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: V. Paplauskis, 26 Washington st., Nashua, N. H.

Pajieskau savo dėdės, Mikolo Valuko, Kauno gubern., Sialiuų pavieto, Pasvėtenų parapijos, Pucunni sodžiaus. Apie 20 metų kaip Amerikoje. Turiu labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: Julia Aidukovics, Chapman st., Canton Cor, Mass.

Pajieskau savo draugę, Juozę Zemalčienę, Suvalkų gub., Pilviskių parapijos, Szaudadzių kaimo. Pirmiau gyvena Grand Rapids, Mich., o perleis vasara išvažiavo į Brooklyną. Turiu prie jo labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: A. Džorpinaitis, Box 546, Westville, Ill.

Pajieskau savo brolio, Jono Zalotriaus, Kauno gub., Rameygos parapijos, Pumpulio kaimo. 8 metai atgal gyveno Chicagoje. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: Vladislavas Zalotrius, 4541 So. Hermitage ave., Chicago, Ill.

Pajieskau savo dėdės, Antano Petralo, Kauno gub., Panevėžio pav., Meminarių vol., Garavų sodžiaus. Teipgi pajieskau Steponą Juozaičią, Kauno gub., Panevėžio pav., Mickamės kaimą. Turiu labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinla ant adreso: John Kliaunis, Box 4, (All. Co.) Lookno 3, Pa.

Ant Pardavimo.

Ant pardavimo formos, ir pečių sėtos ar arklis ir veimui. / Birnis uždėtas ant West Side, arti / Iletuvkos bačnyčios, parduodu už \$850. Priešais pardavimu yra / del / jimo / kitą bizi. Norinti dailiškai daugiau apie tai atsiskaita po num. 1140 So. Oakley Ave. / sistora.

Ant pardavimo 2 lotai ir medinis namas del dviejų šimčių Atnosa \$24.00 ant menseio rando. Savininkas išvažiuoja ant farmos. Preke \$2400. Atsiskaita po nr. 91 W. 24 Place.

Ant pardavimo. Krutaučiu pavalkiu maszina ir pavalkis. Kas pirkas pavalkius, tas ga. Ies pasirinkti sau tinkamiausius. Kas pirkas viską, tas mokysis dirbti su pavalkis. Noredami dailiškai daugiau, raszkytis laisaka, paaiskindami kokiu mieru norite pirkti. Adressas: H. Mookus, Theatrical Co., Wilkes Barre, Pa., General Dillvery.

Moteris, turinti gražią ir brangią farmą, pajieskau darbininkus, geriausiai namu su 1 ar 2 priaugusiais vaikais. Jeigu patiktų, gales apsigyvi su keliais centais turės pirmybę. Atsiskaita ant adreso: Mrs. Farmoka, Route 25, Plymouth, Wis.

Parduodu sankrovą (sistorą), dikta. lietuvių apgyvenoj vietoj, už labai pigę prekę. Savininkas išs priezais ligois turi ta bizi aplieiti. Telkiskite atsiskaita su šiuo adresu: L. Gledinis, 1835 Jeffery Ave., Grant Works, Ill.

Pigiai ant pardavimo naujutelii naminiai baldai (furniture). Priezais pardavimo - pacois pamatimas. Atsiskaita ant adreso: V. Luberckis, 701 S. Union st., Chicago, Ill.

Tautiečiai Lietuviai.

Geriamis užeiga yra pas Jokuba Usman, 1900 South 15th st., Springfield, Ill. Laiku geriausias gerymus, pirmos kilios deginę, alų, vygų, ir visokių li-kierius ir Havana cigarus. Mano bantenderis yra vienišas patyptamas An-drius Senkevičius. Kas tik trokšta išsigeriti tegul atsilaisko pas mane. Jūsų draugas, J. Jokubus Usman.

Knygu Katalogas.

65 Gyvenimo Valdeliai išleisti daili ir šaltuotu skaidriu gražu pasakojimais. Atsiskaita: V. V. V. - Kas keliai - dailis vaizai. - Paparai žinla: - Rikio sargai - Signalai. - Rikio. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 66 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 67 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 68 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 69 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 70 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 71 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 72 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 73 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 74 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 75 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 76 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 77 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 78 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 79 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 80 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 81 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 82 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 83 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 84 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 85 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 86 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 87 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 88 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 89 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 90 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 91 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 92 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 93 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 94 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 95 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 96 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 97 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 98 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 99 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150. 100 Lietuvių ir gyvenimo lietuvių. Veliu bei joje, surinkti lietuvių ir gyvenimo lietuvių pasakojimai. Chicago, Ill. 1900, pusl. 1-150.

Laivu Kalendoris.

Šitas Kalendorius parodo kada, iš kur ir koki laivai išplaukia į Europą, iš kokio Porto, kokią dieną ir adyną, ir kiek kaštuoja Šifortės nuo Porto iki Tilžės ar Eydtkunų. Norinti važiuoti į Krajų tegul peržiuri šį Kalendorių, o žinos kada ir iš kur laivą gauti ir kiek visa kelionė kaštuos.

LAIVO VARDAS	Kompanijos vardas	Portas iš kur išplaukia	Diena išplaukimo	Valanda išplaukimo	Per kiek dienų prieš laivą prieš laivą	Šifortės naud	Tilžė
AMERICA	Hamburg American	New York	Kovo 21	10 ryto	10	37.80	37.95
BLUECHIEF	"	"	Balandžio 11	4 po piet	10	37.80	37.95
BARBAROSSA	North German Lloyd	"	Kovo 28	10 ryto	10	38.15	38.20
BREMEN	"	"	Kovas 28	10 ryto	11	38.15	38.20
BALTIC	White Star	New York	Kovo 13	5 ryto	7	41.80	41.95
BATAVIA	Hamburg American	"	Balandžio 13	5:30 ryto	14	37.80	37.95
BRESLAU	North German Lloyd	"	Kovo 21	10 ryto	10	36.65	36.70
CANADA	Domination	Portland	Kovo 23	2 diena	10	36.65	36.70
CARMA	White Star	Boston Mass.	Kovo 30	11 ryto	9	37.80	37.95
CEDRIC	Cunard	New York	Kovo 16	7 ryto	7	41.80	41.95
DEUTSCHLAND	White Star	New York	Kovo 23	11 ryto	7	43.80	43.95
OLDENBURG	Hamburg American	New York	Kovo 22	11:30ryto	7	41.80	41.95
DOMINION	North German Lloyd	Baltimore	Kovo 16	7 ryto	7	37.80	37.95
CASSEL	Domination	Portland	"	2 diena	14	36.65	36.70
CASSEL	North German Lloyd	Portland	"	2 diena	10	36.65	36.70
CELEBRITY	"	Baltimore	Kovo 27	10 ryto	14	36.65	36.70
EMPEROR OF INDIA	Canadian Pacific R.	Jt. John N. B.	Kovo 8	12 diena	6	37.90	37.95
EMPEROR OF BRITAIN	"	Montreal, Que.	Kovo 22	12 diena	6	37.90	37.95
ETRURIA	Cunard	New York	Balandžio 27	2 diena	8	41.80	41.95
IRONIA	Cunard	Boston Mass.	Balandžio 2	2 diena	9	36.30	36.45
KRONPRINZ WILHELM	North German Lloyd	New York	Kovo 26	1 diena	7	41.15	41.20
KAISER WILHELM II	"	"	Kovo 12	5:30 ryto	7	41.15	41.20
KATIE WILHELM II	"	"	Balandžio 2	10	10	38.15	38.20
KROONLAND	"	"	Kovo 9	1 diena	8	39.80	39.95
KANSER AUG. VICTORIA	Hamburg American	"	Kovo 26	2 diena	10	37.80	37.95
KENSINGTON	Domination	Portland	Kovo 16	2 diena	10	36.65	36.70
LAKE MATIBONA	Canadian Pacific	St. John N. B.	Balandžio 13	12 diena	9	36.65	36.70
LAKE CHAMPLAIN	"	"	Kovo 16	12 diena	9	36.65	36.70
LAKE ERIE	"	"	Kovo 9	12 diena	9	36.65	36.70
LUCANIA	Cunard	New York	Kovo 9	12 diena	9	43.80	43.95
MAJESTIC	North German Lloyd	New York	Balandžio 11	10 ryto	13	38.15	38.20
MERION	White Star	New York	Kovo 20	10	7	43.80	43.95
NEW YORK	American	Philadelphia Pa.	Kovo 25	10	9	36.65	36.70
OCEANIC	American	Philadelphia Pa.	Kovo 16	9:30	9	39.80	39.95
OLDENBURG	White Star	New York	"	27	4	43.80	43.95
PHILADELPHIA	North German Lloyd	New York	Balandžio 27	10 ryto	10	38.15	38.20
PENNSYLVANIA	American	"	Kovo 30	9:30 ryto	7	43.80	43.95
PRETORIA	"	"	Kovo 30	6	14	37.80	37.95
RHEIN	"	"	"	23	12 diena	14	37.80
SAXONIA	"	"	"	16	6:30 ryto	14	37.80
SEYDLITZ	North German Lloyd	Baltimore	Balandžio 17	10	14	36.65	36.70
SAXONIA	Cunard	Boston Mass.	Kovo 16	1:30dien	9	36.30	36.45
GRAF VALDERSEE	Red Star	New York	"	27	3 diena	7	39.80
PAUL WILHELM II	Hamburg American	New York	Balan. 6	12 diena	10	37.80	37.95
AMERICAN LINE	American Line	"	Kovo 15	9:30ryto	7	43.80	43.95
TAUTONIA	Portland	"	Balandžio 10	2 diena	10	36.65	36.70
TAUTONIA	New York	"	Balandžio 3	10 ryto	7	43.80	43.95
TRAVE	North German Lloyd	"	Kovo 20	10 ryto	10	33.15	33.20
VADERLAND	Red Star	"	"	16	7 ryto	8	39.80
ZEELAND	Red Star	New York	Kovo 30	6:30 ryto	8	39.80	39.95
MASABA	American	"	"	26	9:30	9	36.65
PINLAND	Red Star	"	Kovo 23	13 diena	8	39.80	39.95
MASABA	American	"	"	17	0:30 ryto	9	36.65
WEIMAR	North German Lloyd	"	Baland. 10	10 ryto	10	38.15	38.20
BRANDENBURG	"	"	Kovo 14	10	10	38.15	38.20
SEYDLITZ	"	"	Kovo 19	"	10	38.15	38.20

Virš parodytos prekės yra už vandenį ir Prūsų gelezinkelį, be Amerikos gelezinkelio. Žemiau parodytos prekės yra už Amerikos gelezinkelį nuo:

Chicago / New York	\$16.00
" / Boston	\$16.00
" / Philadelphia	\$15.50
" / Baltimore	\$15.00
" / Montreal	\$15.00

Pridėk Amerikos gelezinkelį prie vandenio prekių ir matysi kiek kaštuos visas kelias nuo Chicago iki Tilžės ar Eydtkunų. Iš Chicago reikia išvažiuoti 2 dienoms pirm laivo išplaukimo. Trukiai iš Chicago išei-na 3 val. po pietų.

Ar gali kur nors rasti daugiau laivų kaip pas mus? Nel. Mės turime dar daug daugiau laivų, tik del stokos vietos visų sutalpinti negalime. Musų šifortę prekės yra taip pigios kaip pa-čios kompanijos ofisuose. Jeigu kur nors ant šių laivų gausi šifortę pigiau kaip pas mus, tai mės duosime tau \$50.00. Pamėgink ir persitink.

Tiek daug teip greitų laivų ir teip teisingų prekių niekur nerai kaip pas:

A. OLSZEWSKI
924 33rd Street, Station 60, Chicago, Ill.
Kas nori važiuoti į Krajų, tegul ateina pas mus, o čia visada gaus savo laike greitą ir gerą laivą.

Naudokites isz Progos!

Dėliai kraustimosi į kitą vietą, per porą dienų, pardinėsis nekurios daiktus už numazintą prekę, kaip tai: laikrodžius lentininius ir budinančius, armonikas, skripkas, stereoskopus, box'sais laisams popieras, ir tt.

Todel naudokites isz progos norint gauti už pusę prekes. Tikrai Kovo (March) 8, 9, ir 10 dienose.

M. J. Damijonaitis,
3120 S. Halsted St., arti 31mos gatvės, Chicago.

669 Aivola pabyla. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 670 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 671 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 672 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 673 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 674 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 675 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 676 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 677 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 678 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 679 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 680 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 681 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 682 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 683 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 684 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 685 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz srisio pabyla tegul perka- tis is knygele. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. 686 Senu Gadynu. Ili ruziki vete Pr. Stulcia. Chicago, Ill. 1900, pusl. 31. Kas nori daili- nio ir kito isz

